

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî
Araştırmalar Derneği Yayın
Organıdır.

Cilt : 20, Sayı : 237 Ekim 1979

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür :
Ergün ARIKDAL
Genel Sekreter
Selman GERÇEKSEVER
İdarehane ve Dernek Binası :
Pangaltı Kurtuluş Caddesi No: 14/1
(Akbank bitişiği)

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi :
RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBUL
Abone ücreti : Yıllık 240 TL. — Yurt dışı 300 TL.
Telefon : 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Dizgi, Baskı, Kapak : TAŞ Matbaası (Tel.: 22 92 72).

Cilt : Oğuz Mücellithanesi

Sevgili Okuyucular

Sizlere hep mistik ya da dinsel söylev verenler gibi hitab etmek istemiyoruz. Zaten böylesi bir ifadenin fazla bir etkinliğe sahip olduğuna da kani değiliz. O halde tamamen zıt bir söyleme şeklini mi benimsemek gerekir? Değil; bizim görevimiz çıkarıcı aklı, digerkâm vicdanla beraber verimli bir ortaklık içinde tutmaktır. Bunun ilkelerini ve bilgisini ortaya koymaya çalıştık bunca seneler boyunca... Bilginin uygulaması, «Bilgi ile Yaşamak» demektir, ama dünyasal gerçeklere uyum yapmadan başarılı olunamaz. «Akıl, fizik yasa ve nefsin çıkarlarıyla; vicdan, spiritüel yasa ve ruhun çıkarlarıyla müşterek faaliyet halinde MAKUL VİCDAN REALİTESİNİ oluşturur.»

Şimdi bunca ıstırap, acı ve alın terine karşılık elde ettiğimiz nedir? Nefsi tanımak ve onun istoklerinin şuuruna varmak! Yani realiteyi anlamak ve olanların farkına varmak! Yüzeysel değil, geniş ve derince bir arayış ve doyguluk peşinde nefes tüketmek...

Ne melek, ne şeytan! Sadece insanın kendisidir önemli olan. Kendi ruhuna ve bedenine işlediği nakışın evrensel kaynağa yarayışlı bir malzeme olmasından başka endisesi yoktur insanın. Hem ruhunun titreşimlerini hem bedenindeki titreşimleri yükseltmek görevi insanın temel mücadelesi.

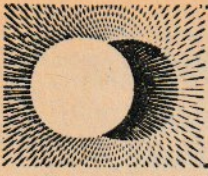
Bizim misyonumuz açık ve sadedir. İnsanın kendi şuurunun farkına varması uygulaması içinde «akıl-vicdan ikilisinin» dengeli şekilde kullanılmasını herkese duyurmaktır.

Ruh olmadan şuur, şuur olmadan madde, madde olmadan duyulur realite, duyulur realite olmadan tatbikat, tatbikat olmadan tekâmül, tekâmül olmadan hayat, hayat olmadan.....

(Elimizde olmayan sebeplerden zamanında Dergiyi sunamadık, özür dileriz.)

Selâm ve Sevgiler.

Ergün ARIKDAL

REALİTE

ERGÜN ARIKDAL

Kurtarıcı Zeus'a İlâhî

Kurtuluş fikrine dayalı bir Batı mistisizminin, özellikle Mesih bekleyen, ya da Mehdî'ci, inancın insanları asırlardan beri nasıl oyalayıp uyuttuğunu bilmek için falcı olmaya gerek yoktur. İslâm'ın özünde ne Mesih'e, ne de Mehdî'ye yer vardır. Ayrıca en eski geleneksel bilgiler, özellikle GNOSTİK (sırrı bilgiye mensup)lerin ifadeleri, tekâmülcü ruhçuluk ve tasavvuf bu kavramları iyi şekilde değerlendirmiştir. Mehdî ya da Yahudi-Hristiyan'ın Mesih'i, insanlığı neden kurtaracaktır? Nereden kurtaracaktır? Neden daima falan sene, filan zaman'da Dünya'da büyük değişiklikler beklenmektedir?

İKİ BİN YILI'nın korkusunun altında İncil'deki Yuhanna'ya ait Vahiy'deki tasvirler yatar. Hz. İsa'nın Peygamberliğini ifâ ettiği gündün bu yana Kurtarıcı bakımından son umudunu da yitiren İbraniler kendilerine «**vadedilen topraklarda saltanat sürdürecektir**» bir Kral olmayan İsa'ya karşı bütün hınçlarıyla saldırdılar. Onlara göre Kral Mesih, Yahudilere yeryüzü hakimiyetini sağlayacak biri olmalıydı. Eli kılıçlı, savaşçı, saldırgan olmayan birisi nasıl hükümdar olabilir? Bu inancın beklentisi İsa'yı Kurtarıcı (Mesih) sıfatıyla anmaya yol açtı. İslamın rafizî bölümü de, sırf ayrıcalık olsun diye, Mehdîliği ihdas ettiler. Bu sefer biraz daha evrensel olarak: dünyanın kötülerden kurtarılması motofi işlendi.

BİLGİ VE VİCDAN'dan Başka Kurtarıcı Yoktur!

Şuurların uyanması ve Vicdan hükmünün hakimiyeti devresi insanlık toplumunun en büyük amacıdır. İnsanlık toplumunun içinde bulunduğu Kaos halinin sona ermesi için ne para, ne silâh, ne şiddet ve ne de bilmem hangi siyasal ya da dinsel rejime ihtiyaç var-

dır. Kurtuluşun vizesini İÇSEL UYANIŞ YA DA İÇSEL ŞUUR OLAN VİCDAN verir. **Değişim Devrelerinde, beşerî tarih süreci içinde, devre sonlarına doğru daima birisinin ortaya çıkıp, nefsanî statünün tüm unsurlarını muhafaza edeceği beklenir. Her türlü pisliğin sürüp gitmesi için bir kurtarıcı beklenilmektedir!** İyiyi kötüden doğruyu yanlıştan, prensipi prensipsizlikten, meleği şeytandan ayırt etmedikçe, Bütün'e ve Birli'ğe ulaşamaz. Bu bir Evren Yasasıdır.

Şimdi, Kurtarıcıyı kendi iç uyanıklığımızda bulmazsak, O'nu bize zorla bulduracaklar gelecektir. Hiç bir güç eşyanın tabiatını değiştiremez. Eşyadan gelecek iyiliğin, Mekanik Uygarlığın, nimetleri olarak yiyip duruyor ve giderek kaosa dönüşüyoruz. Maddesel nitelikteki Kurtarıcılık bir aldanma, bir düzmece edebiyat ve aptallığın taa kendisidir.

Pek de genç olmayan Dünya'nın başından geçen çeşitli tekâmül Devrelerinden birisi içinden geçmekteyiz. Geçişin ıstırabı ve zahmetine karşılık temiz bir şuurun sahibi olacak insanlar için Kurtarıcının şefaatine ihtiyaç gerekir mi? Gücsüz olanın zaten aşamayacağı bir imtihan - devresinde iltimas istemenin bayalığı nasılda belli oluyor!

BİLGİ VE VİCDAN'dan Başka Kurtarıcı Yoktur!...

**

Assos'lu stoacı Cléanthe'in «Zeus'a İlâhî» sini modern bir anlayışta Fransızca olarak tekrar yazan Nancy'li gnostik, filozof, bilim adamı Raymond RUYER'in bize ilettiği, mesajında şimdiki insanlığın içinde bulunduğu durumu görmemek imkânsız. Aynen veriyorum!...

ZEUS'A İLÂHÎ

«Kim olursan, ne olursan ol, ey Zeus, ey Tanrı! Merhametsiz olduğun, kimseye şefaahat etmediğın, kimseyi kayırmadığın, hele hele kimsenin selâmetiyle ilgilenmeyip, kimseyi kurtarıcı olarak göndermediğın için sana hamd olsun.»

«İyi değilsin. Rahmetin de az. Ama bütün varlıklara alabildikleri kadar veriyorsun. İnsan soyuna karşı âdil değilsin, çünkü herkese aynı payı veriyorsun. Tıpkı bir terazi gibi, en ufak ağırlığı hesabediyorsun. Senin kıldan ince Kanunun yolunda ilerleyen bütün varlıklar, bir cambaz gibi, dengeli olmayı, bir an için bile dengeyi kaybetmemeyi, her an denge hareketi içinde kalmayı deniyorlar. Eğer cambaz kendi gücüne gereğinden fazla güvenir de düşerse içten, onu kurtarmak için bir mucize göstermez ve çaresiz ezilmeğe terk edersin.»

«Herkese eşitsizliği uyguluyorsun. Ama, görüldüğünden daha azdır bu, çünkü senin telâfilerin gözle görülmez. Esirlere zincirlerini, güçsüzlere güçsüzlüklerini, kederliye göz yaşlarını, alçak gönüllüye de bu halini sevdiriyorsun. Zaferlerle faziletleri sildiğın gibi kusur ve başarısızlıkları da siliyorsun. Zevklerle vecd hallerini sildiğın gibi, acı ve matemleri de siliyorsun. Cellâtlarla kurbânları, güçlülerle zayıfları hiçliğe gönderiyorsun. İhtiyarlardan ölenler görüldüğünden daha az zarardalar, zira bir ebediyete benzeyen çocukluğu uzatıyor ve tıpkı bir gölge gibi geçen ihtiyarlığı da kısaltıyorsun.»

«Akıl değilsin. Kelâm değilsin. Çünkü aklın ve muhakemenin esası sensin. Ne matematikçi, ne geometricisin, ama matematikçiye de bilim ve oyun heveslisine de oyalanacakları yeri veren sensin.»

«Ne Söz, ne Lisan, ne de Mânâsın; zira sen kelimelerin de, anlamların da ötesindesin. Kendini yaratıklarında ifade ediyorsun. Lâkin Yaratışın hiç bir şey, hatta şanını bile anlatmıyor. Akılla kavramak ne mümkün seni, saf akla değer biçilmez ki... amma her varlığın ihtiyacına göre anlayış verirsın. Görmek için gözleri olanlara tüm berraklığıyla kendini gösterirsin, zira sen akılla kavranılmayan amasaklı da olmayan bir Tanrısın...»

«Aşk değilsin, ama Kin'in daha az. Kin duyanlara acısı - eziyeti çok kini ve değerli sevgiyi de emniyet ve samimiyet adacığın korumak isteyenlere veriyorsun. Herkesi kendini korumağa ve yaşamak için öldürmeğe, dişli ve pençeli olmağa ve herkesi kendi sahasına sımsıkı bağlanmaya mecbur ediyorsun. Fakat sen şiddeti zayıflıktan daha fazla korumuyorsun; kendini şiddete kapıranlar kadar şiddeti de yok edersin. Sadece, yaşamak, ayakta kalıp, sürüp gitmek ve direnerek düzeltmek isteğine arka çıkarısın.»

«Hayatı sürdürmek için yalan eğer bir silâh ise, ona göz yumuyorsun. Halkı kandırmak, yanıltıp korkutmak ve cezbetmek için av ve avcı misali, gizlenmeye cevaz veriyorsun. İnsanı hayran eden güzel manzaralara müsaade ediyorsun. Ama yapılarda en küçük bir hileyi kabul etmiyor ve kâğıttan gemiyle batanları ya da dengesi bozuk yapıların altında kalanları kurtarmıyorsun.»

«Sana, övgülerime ilgisiz kaldığın için hamdederim. Beddualarıma da öyle yapmışsın.»

«Beni yaşattığın ve tüm insanlarla varlıklara yaptığın gibi, canımı almadan evvel, — ne hesaplama, ne de ceza ve mükâfat olmadan — bir müddet daha ömür verdiğın için, sana hamdederim. Ebedi bir hayat vaatmeyem bu Dünya, hiç olmazsa ebediyete açılan bir pencere olsun.»

Ç A R E S İ Z L E R

bütün bu yalnızlıkları
tek tek yaşamışlar
gri ve siyah uzaklıkları
bir bir içlerinde taşımışlar

yalnız kere yalnız adamın
yağ lekesi gibi büyüyen
torunları içinde dul kadının
görünüşte küçüldükçe küçülen

yalnızlık altı eksi sonsuz
olumsuz üstü olumsuz
biçâre kimsesizliklerin
onun benim senin

her oyunda kaybeden
hiç bir dersi bilmeyen
yetimler yetimi yavruyu
ana olup karınlarında taşımışlar

yerini bulamıyan bulutun
yanlış evde doğan çocuğun
kimsesiz ıssız çölün
elleri varıp hikâyesini yazamamışlar

biri tutsa diyorsun elimden
bir çocuk bir adam bir kadın
oysa herkes kendi havasında bilmeden
öyle bir terkedilmişlik ki bu içten
yürüyemeyiz bir adım ne dıştan ne içten

teselli mi gerçek mi bilinmez ki
bu kadar yalnız sa eğer kişi
ve evrenin içinde değilse sanki
evren onun içindedir belki

Turan BAKIR

Atlantik Kıyılarındaki Esrarengiz Patlamaların Sebebi Neydi?

● LUCIEN BARNIER ●

A.B.D.'NİN ATLANTİK KIYILARINDAKİ EŞRARENGİZ PATLAMALARIN SEBEBİ NEYDİ?

Sır, 1977 yılının Aralık ayında başlamıştır. Muazzam patlamalar, A. Birleşik Devletlerin Atlantik kıyılarındaki büyük şehir toplulukları üzerinde yansımaktadır. Stratosferde atom denemeleri yapıldığı düşünülüyor ya da, yeni model füzelerle denemeler yapıldığına ihtimal verilmiştir. Ses-üstü uçak uçuşları da olabiliyordu.

Meraka değer şekilde, bir şeyden haberi olmayan ve girişimin dışında kalan PENTAGON, NASA, hatta CIA, gerçekten, şaşkınlığa kapılmış izlenimini vermekteydiler. Patlamaların NEW—ECOSSE güneyinde, NEW JERSEY, CHARLESTON göklerinde ve güney CAROLİNE üzerinde, azamî şiddete ulaştığı sanılıyordu.

Bilim adamları, bundan başka hiçbir şey anlamıyorlardı. Aralarından bazıları, Birleşik Devletlerin doğu kıyısı üzerindeki bir yerde, yakın bir deprem tahminininde bulunmaya bile cesaret etmişlerdir.

«Deniz Araştırma Laboratuvarı» ile «Amerikan Bilim Adamları Federasyonu'nun» müşterek çabaları hiç bir sonuca ulaşmamıştır. Bununla beraber, son Mart ayının 3 üncü günü, sestem hızlı deneme uçakları tarafından, kasten başlatılan itiraz götürmeyen «patlamalar» işitildi.

Bu kasıtlı bir şekilde meydana getirilen patlamalarla, gizlice ortaya çıkarılan arasında,

oldukça büyük benzerliğe dikkat edildi. Bununla beraber, şu hususta tereddüde gerek yoktu: Göksel patlamaların duyulduğu günlerde, çepeçevre 1000 kilometreden fazla alanda, hiç bir sestem hızlı uçuş görülmemişti.

Bu konuda konuşmalar başladığı sırada, kuzey Atlantik denizcilerinin de, bir çok kez, bu «acaip patlamaları» işitmiş oldukları öğrenildi. Bazen bu patlamaları, olağanüstü bir şiddetle de işitiyorlardı. Ancak bir veya iki mil yakınlarında, bir topun patladığı söylenebilirdi.

Olay, işitenleri, iyi veya kötü hava düşüncesinde birleştirecek kadar sık oluyordu. Denizciler, kudretli patlamaların, iyi havayı haber verdiklerini söylüyorlardı. Fazla olarak bu münasebetin yüz yıllardanberi doğru olduğu da tahmin ediliyordu.

YÜKSEK ATMOSFERDEKİ GRİZU PATLAMALARI

1978 yılı başına doğru, oldukça geniş bir depremi haber veren, göksel «BUM»lar teorisi süreklilik kazandı. «Pulsar»lar üzerindeki çalışmalarıyla iyi tanınan CORNELL Üniversitesinde astronomi uzmanı olan Profesör THOMAS GOLD, patlamaların yüksek atmosferde meydana geldiğini sanmaktadır. Bu uzmana göre, ara toprağından kaçmış olan büyük metan kitlelerinin veya grizunun, patlayarak yanması söz konusudur. Kaçma, büyük sarsıntının çatırtısından önce, çatlaklarda meydana gelebilmektedir.

Yanma, gerek (Stratosfer bulutları) sivrüsler arasından çıkan şimşekler tarafından, gerekse, son derecede yüksek statik elektrik birikmesi tarafından tahrik edilmiş olacaktır. THOMAS GOLD, 1886 yılında CHARLESTON şehrini ağır bir şekilde harap eden büyük depremden önce, gökten gelen benzeri gürültüleri anılatmaktadır. Böyle gürültüler, yüksek atmosferin aerodinamik dalgalanmasının zorunlu kılabileceği deformasyonlara neden olacaktır. Çok fazla hızdaki rüzgârların, stratosferde oluşan gürültüleri güçlendirmeye veya aksine hafifletmeye katılmaları gerçeğe benemektedir. Böyle şok dalgalarının, Stratosferin ötesinde, yâni termosfer içinde meydana gelebilmesi de mümkündür. Tormosfer, güneşin ultraviyole ışınının etkisi altında, hava moleküllerinin, yüzlerce derecelik yüksek ısılara neden oldukları bir bölgedir. Bütün bunlar, gündüzün bazı anlarında ve özellikle geceleyin, patlamaların sesini atmosferin yüzlerce ve belki de binlerce kilometre iç kısmına götüren gerçek «tünel»lerin meydana çıkmasını kolaylaştıracak esrarengiz durumlar varmış gibi geçmektedir. (Nostra : 323)

FELÂKETLERİ HABER VEREN EVRENSEL SARSINTILAR

1054 yılı Haziranının 14'ündeki Süper Nova patlamasının delilinin, o devirde ÇİN astronomları tarafından bildirilmiş ve Orta Doğu bilginleri tarafından da gözlenmiş olduğu, ilk defa olarak keşfedilmiştir.

Bu dev yıldız patlaması kalıntılarının, Yengeç Nebülözü şekli altında görünür olarak kaldığı sanılmaktadır.

Bir çok Çin ve Japon Astronomu, XI inci yüz yılda, 14 Haziran 1954'deki Süper Nova patlamasını anlatmışlardır. Ezcümle «SUNG-SHIH» astronomi kitabı, aynen şunları yazmaktadır : «İmparator «CHIH-HO»nun saltanatının birinci yılının beşinci ayında, «Misafir» adlı bir yıldız, gökyüzünde birdenbire meydana çıkmıştır. («Misafir Yıldızı» deyimi, gökyüzünün bu bölgesinde, bir gök cisminin görülmesine alışılmamış olduğunu nitelendirmektedir. Tutuşan bu muazzam cisim,

CRAB Nebülözü

**Binlerce Yıl önce patlayan
Bir Süpernova artığı olabilir.**

bir yıldan daha uzun bir süre, böylece yerleşip kalmış, sonra yavaş yavaş kaybolmuştur.

Çinlilerin raporları, misafir yıldızının, çoğu zaman, Venüs yıldızından daha parlak olduğunu da göstermektedir. Yüz yirmi gün süresince o, güpegündüz görülebilmıştır.

Böyle bir olayın, Avrupa ve Orta Doğu gök uzmanlarının gözünden nasıl kaçabildiği sorulmakta idi. Gerçek ise, 1054 Süper Nova'nın baskın tarzında ortaya çıkışı, Bağdat'ın, İBN BUTLAN adlı bir hekimi tarafından, tamamen not edilmiştir ki, bu notlar, 1242 yılına doğru yazılmış biyoğrafik bir ansiklopedide bulunmaktadır.

İBN BUTLAN, tam anlamıyla profesyonel bir astronom olmadığı gibi, yetenekli bir astroloğ da değildi. O, HIPPOCRATE ve GALIEN geleneğine bağlı idi. Bu onun, insan yaşam ve sağlığını etkileyen büyük salgınlar, doğal felâketler, gökyüzünde okunması olanağı bulunan evrensel alt-üst olmalarla bir bağlantı kurmayı çok istediği anlamına gelmektedir.

İBN BUTLAN'ın, ikizler yıldız kümesinde meydana çıkan, görülmeye değer tutuşma ve 1054 Sonbaharı sırasında, İSTANBUL bölgesinden 1400 kişiyi öldüren salgın arasında, tam bir bağlantı kurması, kendisinin büyük ilhamıdır.

Altı ay sonra, 1055 yılının ilkbaharında, NIL nehri en aşağı düzeyinde idi ve (Eski KAHİRE) şehri olan FUSTAT halkının çok büyük bir kısmı, çeşitli salgınlarla telef oldu. Salgınlar, IRAK'a kadar bütün dolaylara uzandı.

İBN BUTLAN şunu bildirmiştir: «İkizler yıldız kümesinde meydana çıkan, görmeye değer yıldız, MISIR'ın tâlihi olup, hiç kuşkusuz, tamamiyle FUSTAT salgınlarının da nedenidir. Bu, İkizler yıldız kümesinde kuyruklu yıldızların meydana çıkacağı anda, MISIR halkı için çok kötü, genel bir felâket olacağını bildiren PTOLÉMÉE'nin kayıptan haber vermesine uygun düşmüştür. PTOLÉMÉE, IRAK, MAĞRİP, YEMEN ve SURİYE'nin harap olacağı hususunda da keşifte bulunmuştu».

Evrensel ve meteorolojik olaylar alanında, Arap sözcüklerinin açık olmayışı, İBN BATLAN'ın metninin doğru olarak anlaşılmasına zorluk vermektedir. Fakat, bütün bun-

lar teferruatından ibarettir. Çok daha önemli olan husus, BUTLAN'ın kırk sekiz yıl önceden, 1006 yılında, başka bir süper NOVA'nın patlayacağını haber vermesidir.

BUTLAN, bu tahminlerden dolayı kolayca mazur görülebilir. Özellikle süper Nova'nın mevkii, Çinlilerin raporları tarafından gösterilenden daha az açıktır.

Eğer bu gün, yengeç nebülözü, ikizler burcu sınırının çok yakınında, boğa burcunda bulunuyorsa, 1000 yılları dolaylarındaki geri çekilme hareketinin, 1054 yılının süper Nova'sını, ikizler yıldız kümesinin merkezinin çok yakınında bulundurduğu kuvvetle sanılmaktadır.

Şimdi bu olağanüstü bölgeden, Orta Çağ İslam dünyasının tıbbi yazılarının, Orta Çağ astronomisi hakkında da çok ilginç bilgiler verebilecekleri sonucu çıkarılmaktadır. (Nostra : 335)

Tic. Sic. No. 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVEYİ BULABİLİRSİNİZ

SATIŞ YERLERİ :

Eminönü, Tahmis Cad. Beyoğlu Balıkpazarı ve
Kadıköy Çarşı Mağazaları

Eminönü Tel. 22 00 80

Kızıl Tugayların Paranormal Sırları

● JEAN — LOIS DEGAUDENZI'den Selâmi KANIKLI ●

KIZIL TUGAYLARIN PARANORMAL SIRLARI

Modern tedhişçiler, politik şahsiyetleri, santajlar yapmak veya onları kendi halk mahkemelerinin ölüm cezalarına çarptırmak için kaçırmamaktadırlar. Mükemmel bir şekilde teşkilâtlanmış olarak kurbanlarından, politikaya, ekonomiye, işlerin yürütülüşü ve hükümete özgü projelerin sırlarına ait açık bilgilerde elde etmek istemektedirler. Bunun için emirlerinde, karşı-casusluk servislerinin bütün klâsik silâh ve vasıtalar ile ilaçlar bilgisi vardır. Fakat, inandırmanın en modern ipnotik usullerinden, parapsikolojinin en yeni keşiflerinden ve hatta özellikle olağan dışı bir kimyaya ait öteki tekniklerinden de yararlanmaktadırlar.

(297 sayılı NOSTRA Dergisindeki) bir makede, çok gizli, bir Alman yayını sonucunda, içerisinde BAADER ve yandaşları «intiharlarının» cereyan ettiği acıip durumları ortaya koymuştuk. Misliyle mukabeleden korkan gazetecilerin endişeli önlemlerine rağmen, İtalyan basını bugün, Kızıl Tugaylar tarafından istenilen bilgileri elde etmek ve uygun bir şekilde «muamele görmüş» kurbanlarının aracılığı ile, onların ölümlü âkibetlerine ulaşmak için kullandıkları hayret verici teknikleri anımsatmaktadır... Tedhişçilerin saklandığı yerin bulunmasına az rastlanır. Çoğu kez hepsi kaybolmuştur. Ve faaliyetlerinin izleri dikkatle silinmiştir. Bununla beraber polisin, arandığı endişe verici cisim veya unsurlara el koyduğu vakidir.

Hâli hazırda mahkemesi MİLANO'da görülmekte olan, Kızıl Tugayların şefi RENATO CURCIO, 1972 yılında, bu aynı şehirde, polis tarafından keşfedilmiş olan gizli bir yer

teşkil etmişti. «Halk Hapishanesi» olarak, özel şekilde düzenlenmiş bir mahzendi burası. Lokal tamamıyla sestem etkilenmez duruma getirilmişti. Duvarda, sağlamaştırılmış zincirler ve engizisyonun en iyi devrelerine lâyık işkence âletleri asılı idi. Bir iç telefon tesisi, BOIARDO toprağının altında gerçek bir fiili tedhiş P.C.'si, fakat aynı zamanda da katillerin, evvelce kurbanlarını konuşturmak veya onlara korku vermek için kullandıkları, kesinlikle hayali, tam bir silâh deposu yapıyordu.

İki manyetofan, lokalin duvarlarının içine gizlenmişti. Ses, kuşkusuz çok güçlü bir tertibatla, duvarın içine gizlice konulmuş olan küçük hoparlörler vasıtasıyla iletilebilir durumda idi. Öte yandan, dinleyenlere elverişli olan, göz yerleri delikli, bir çeşit başlık, esire giydiriliyordu. O sadece, saldırganları tanıyamamakla kalmıyor, fakat onlar kendisine boş zamanlarda, seçtikleri bantları yayınlattırıyorlardı. Yarı silinmiş durumda bir çok manyetik banta el konmuştur. Metinden arta kalanlardan çözülmüş olabilenler, son derecede ileri durumda, psişik bir şartlandırmanın söz konusu olduğunu gösteriyordu. Tedhişçiler, kurbanlarının dirençlerini yıkma, kurnazlıkla onu, «sosyal» suçluluğuna inandırmayı, aklın tahrip etmeyi hedef alıyorlardı. Bu beyin yıkama, polis servislerinin kullandıklarından çok daha iyi şekilde hazırlanmıştı. Bu tekniği, Tugayların yöneticilerinin ellerine kim vermişti? VIA BOIARDO mahzeninde küçük bir laboratuvar bulunuyordu. Bu laboratuvar gizli idi. Orada, kullanıldığı kuşku götürmeyen maddelerin izleri bulundu: Pentatol (hakikat serumu). Polisler tedhişçilerin, adı bile kanuna aykırı olan bir

çok ilaçlar kullandıklarını, esirlerine itiraf ettirdiler. Fakat aynı zamanda, diğer etkileri olan, çok daha başka, karışık terkiplerin kökeninin neresi olabileceği ve onların hangi gizli laboratuvarın, kaatillerin gereksinmeleri için hazırladığı sorulabilir. Örneğin, halüsinasyon yapıcı gücü, yaklaşık olarak, MESCALINE'den yüz defa fazla olan AMPHÉTAMINE'den çıkarılmış S.T.P. bulundu. Bu terkinin sebep olduğu karışıklıklar, SYNDER ve meslektaşlarının 1967 yılında öğrettiklerinde görüldüğü gibi olup, şatafatlı, uygun bir inandırma ile kontrol altına alınabilir durumdadırlar... Keza, uygun şekilde verildiği zaman, aynı etkilere sebep olan, bitkisel kökenli bir çok hayal verici ilaçlara el konmuştur.

Böylece CURCIO'nun yandaşları, kurbanlarının beyinlerine saldırıyorlar ve meydanadaki idarî makamlar hakkında açık bilgiler elde etmek için, onları işleme tâbi tutuyorlardı. «Kızıl Tugayların şefi bir gün sunları bildirmişti: «Biz, burjuva biliminin, hâlâ incelemeyen reddettiği tekniklere sahibiz. Bu teknikler, yıkmayı görev edindiğimiz mevcut sosyal düzene karşı etkimizi kolaylaştırmak için, özellikle, ortaya konmuşlardır: Bu teknikler pek şiddetli tepki gösterenlerin zavalı kafalarını değiştirmeyi, devrimin kör bir askeri yapmağa elverişlidir.» Modern İtalya'nın siyasî katillerinin lideri tarafından yapılan acaip bir açıklama! İnanılmaz etkisinden kuşkusuz hâlâ şüphe ettiğimiz bu teknikleri kim ortaya kovdu? Hangi gizli laboratuvarlarda hazırlanmıştır? CURCIO daha acemi çavlakken Kızıl yayıncı ve milyarder FELTRINELLI ile çok sıkı münasebette idi. Bu yayıncı, parapsikoloji ve onun kullanılması hakkında bir çok eser yayınlamıştır.

TEDHİŞÇİLER İNSAN BEYİNİ ÜZERİNE ETKİ ETME KUDRETİNE SAHİPLER

Çoğu kez, takma ad altındaki gerçek yazarları keşfetmenin zorluğu vardır. Fakat o, kendi parasıyla, milletlerarası tedhisciliğin kullanması için, çok ilerlemiş durumdaki parapsikolojinin son keşiflerini ve onların devrim yaratan uyqulamalarını özetleyen bir inandırma rehberi de yayınlıyacaktı. Feltrinelli dostlarının kurbanlarını şartlandırmak için gereksinme duyabilecekleri bütün mad-

deleri, MİLAN'daki geniş apartmanında gizlice toplamıştı. Acaip bir şekilde öldü ve maddelerle haberlerin sağlandığı yere gelince, araştırmalar tam olarak hiç bir şeyi meydana çıkarmadılar. Bu gün evinde, çözülmemiş veya hiç değilse, karanlıkta kalan şifreli belgeler bulundu.

O zaman LA STAMPA'da çalışan EMILIO DEBONI adlı bir İtalyan gazetecisi, bu olayları 1973 yılında anlatmıştır. O, CURCIO'nun metresi, güzel NADIA MANTAVONI'ye rastladıktan sonra Tugayların ünlü eylem rehberini bizzat gözden geçirme imkânı buldu. O devirde, eylem rehberinin en şaşırtıcı pasajlarını yayınlamaya niyetlendi. Fakat bu özetler ne bu gün, ne de başka günlerde asla görülmediler; zaten 1974 yılından beri de DEBONI'nin imzası, İtalyan basınında hiç görülmedi. Deboni'de, Kızıl Tugayların, bedensel ve zihinsel şartlandırılmalarına mı uğramıştı?...

FELTRINELLI'nin apartmanında yapılmış olan arama sırasında, içerisinde gizli manyetofonlar, oldukça acaip, çeşitli âletler ve VIA BOLARDO'dakilere benzeyen manyetik bantlar bulunan, gizli yerler keşfolunmuştur. İpnoz ve görümsel ikna celselerine ait renkli halkalar da bulundular. Fakat, tedhışçilerin önlemleri öyle etkili idi ki, polisler, devrim taraftarlarının kullandıkları gelişmeyi tam olarak yeniden meydana getiremediler.

Bu malzeme, sadece onların kurbanlarına ait değildi. GANG'in yeni üyeleri de, mükemmel politik cinayet askerleri hazırlamaya mahsus, hayal verici bir şartlandırmaya tâbi tutuldular. İlk yıkama ile uysal hale gelen beyinlere böylece, söz dinlerlik, amaca hizmet etmek için herhangi bir cinaî eylemi yerine getirmekte şartsız kalmak ve öldürücü tutuculuk işleniyordu. Bazı yorumcular, FELTRINELLI'nin, servetini doğu Avrupa ile olan münasebetlerine ve tedhışçileri bol bol yararlandığı tekniklere borçlu olduğunu düşünmüşlerdir. Bu, oldukça az bir ihtimal olarak görünmektedir. Bildiğimize göre komünist ülkeler, ipnoz, zihinsel iknâ ve uygulamalı psikoloji alanlarında, batı üzerinde önceden çok hassas bir girişim düzenlemezler. CURCIO ve taraftarlarının kullandıkları belli

(Devamı sayfa 28'de)

Nikola Tesla :

Değişgen Bir İnsandı...

● Gaston BURRIDGE'dan
Selman GERÇEKSEVER

Zaman, Nikola Tesla'nın bir elektrik dehası olduğunu kanıtlamıştır. Günümüz elektrik sistemi gerek üretim gerekse dağıtım olarak— onun ilk olarak kurmuş olduğu esaslar üzerinde bulunmaktadır. Bugünkü floresan lâmbanın esası onun ilk bulgularının bir ürünüdür.

Radyoyla ilgili denemelerini büyük seyirci toplulukları önünde yapmıştı. Tel kullanmaksızın —sadece havayı ve dünyayı (toprağı) kullanarak— akım üretimini ve yayımını değiştiren bir kompleks geliştirmişti. Günümüzde bile bundan daha iyisi henüz kullanılmamaktadır.

Tesla dünyanın bir bütün olarak elektrikle yüklü bir küre olduğunu keşfetmişti. Fakat onun bazı kısımları devamlı olarak şarj ve deşarj oluyordu. Bu yeniden şarjoluş belkide (çok muhtemelen) kozmik ışınlarla ilgili bir oluşumdur. İnsanlık bu fenomenden bugün çok az yararlanmaktadır. Bu sıraladıklarımız, Tesla'nın icadlarından sâdece bir kaç tanesidir, daha pek çok vardır.

Çevresindeki insanların büyük bir kısmı tarafından (iddiaları ve düşünceleri) garip ve gülünç olarak karşılanmıştı. Kuşkusuz, zamanının çok ilerisinde bir adamdı. Hatta bazı bakımlardan günümüzden de ileri olduğunu söylersek, büyük bir abartma yapmış sayılmayız. Elli yılı aşkın bir süreden önce ortaya attığı kavramların bâzıları henüz elatılmamış, geliştirilmemiş olarak beklemektedir. Bu durum birazda insanın kendi tabiatıyla ilgili bir husustur. Bazen insan bu gününü, dünün tozu ile kirletir. Çünkü yarının suyu ile dünün kirini atacağından korkar.

Tesla, tüm çalışmalarını deneylerle yürüten, deneysel yöntemlerle hareket eden bir müciddi. Ortaya çıkardığı bir makinanın

çalışmasından çok, niçin çalıştığı konusunda ilgilendirirdi. Bazıları onu bir «mistik» olarak tanımışlardır. Belki de öyleydi. Ama ortada olan bir gerçek vardı: Bilinmeyen, esrâren-giz şeylerle maddeyi bir araya getirerek birçok malzeme yapmada ve bu yolla insanlığa yararlı olmada o kadar başarılıydı ki...

7 Ocak 1943'de öldüğü zaman, 86 yaşındaydı. Belkide daha fazla yaşayacağını tahmin ettiği için, geriye yazılı bir şeyler bırakmamıştı. Zamanın büyük bir kısmını düşünerek geçirirdi. Bugün rahatlamamıza neden olan birçok zorluğu onun halletmiş olduğunu söyleyebiliriz.

İnsanlık tarihinin en garip zihinli insanların biriydi. Nikola Tesla. Bu bakımdan onun adını Fred Barlow'un «Mental Prodiges» (Zihin Harikaları) isimli eserinde gördüğümüz zaman şaşırmadık. Zira, kendisi çok yönlü ve çevik bir zihin tipine sahip bulunuyordu.

John J. O'Neill, «Prodigal Genius — Nikola Tesla» isimli eserinde onun zihinsel yetenekleri hakkında sayfalar dolusu örnek vermiştir. Bu zihinsel yeteneklerinden özellikle bir tanesi, belkide ötekilerinin başında sayılabilir: Tesla bir cihazı yapmadan hatta resmini çizmeden önce en küçük ayrıntılarına kadar zihninde net olarak canlandırabiliyordu.

Bundan başka, genellikle «fotoğraf zihin» olarak bilinen bir kafaya sahipti. Her ne türden olursa olsun bir kitabı bir defa okuduğu zaman, kapağını kapatıp, olduğu gibi hatırlayabilirdi. Ve bunların hatıraları kafasının içindeki canlılığını yıllarca koruyabiliyordu. Zaten, geriye yazılı hiç bir not bile bırakmamış olmasının nedenlerinden biri de budur: Çok iyi bir şekilde uzun süre hatırlama

yeteneği. Bu dünyadan ayrıldığı anda, bu bakımdan, araştırma gayretleri, sonuçları ve düşüncesi de bir anda duruvermişti. Zaten bu yüzden günümüzde hakkındaki tartışmalar sürüp gitmektedir... Ne düşündü, ne yaptı ve daha neleri yapmayı tasarlıyordu...

DOĞRU AKIM JENERATÖRÜ

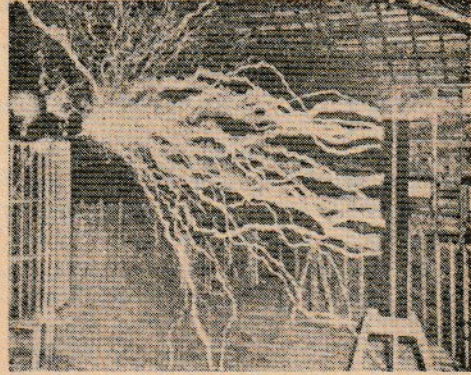
Tesla'nın geliştirerek bize bırakmış olduğu bugün çok yararlandığımız icadlarından biri yüksek-voltaj doğru akım üreticidir. Bu gün dünyanın her yerinde yaygın olarak kullanılmakta olan alternatif akım elektrik sistemini icad edip geliştirirken, bunun doğru akımda bulunmayan bazı sakıncalı özellikleri bulunduğunu tamamiyle biliyordu. Fakat yüksek voltajda doğru akımın üretilip çok uzak fesafelere nakledilmesi o zaman için imkânsızdı. Bu gün de... Bu, olanaksızlık, doğru akım üreten aletin temelde olan bazı limitleriyle ilgiliydi.

1920 ilâ 30 yılları arasında Tesla Yüksek Voltaj Akımı üretecek olan doğru-akım jeneratörü üzerinde çalışmakta olduğuna dair çevresindeki meraklılara ipuçları vermeye başlamıştı. Belli-belirsiz olaraktan, hem doğru akım motoru, hem de jeneratörü geliştirmiş olduğunu imâ ediyordu. Bunların hiç birisinin de komütatörleri yoktu. Dönen doğru akım cihazının «umacı»sı bu komütatörlerin segmentleri arasında bulunmaktadır. Alternatif akım jeneratörleri, bilindiği gibi, komütatör kullanmazlar. Onların toplayıcı bilezikleri vardır.

1933'de kendisinin doğru akım jeneratöründen söz ederken, «...basit bir şey, çelik, bakır ve alüminyum yığımından ibaret...» Açıklamalarına devamla, sadece bir tek dönen kısmının bulunduğunu fakat bunun diğer kısımlara özellikle uydurulmuş bulunduğunu ifade ediyordu.

Daha sonraları doğru akım verici sistemini açıkladı. Yayımların bir «ısınlı»la birlikte olacağını belirtmeye çalışıyordu ama o zamanlar «laser»den kimsenin haberi olmadığı için, Tesla'nı ne demek istediği anlaşılama-
mıştı. Hatta Tesla'nın artık bu alanda çalışmadığı, başka konulara daldığı düşünülme-
ye başlanmıştı.

Bütün bu yenilikler, bir takım tutucular-

Doğru Akım Jeneratörü.

rın kafalarında fantastik birer hayal olarak yeralmakta devam ededursun. Tesla bunlara aldırmazca, zamanından daima ilerisinde bir kimse olduğunu kanıtlamaya devam etmiştir.

HANS CHRISTIAN OERSTED

1820'lerde Hans Christian Oersted için den akım geçen bir iletkenin etrafında bir manyetik alan oluştuğunu söylemişti. Buna «manyetik bir hâle» ya da «manyetik bir aura»da denilebilir. Büyük bir olasılıkla, Tesla bundan hareketle, alternatif akım makineleri için «dönen güç alanı»nı bulmuştur. Sarıklar belirli şekillerde sarıldığında ve birbiriyle uygun şekillerde bağlandığında bu güç alanı kuvvetlendirilebiliyordu.

Bu bağlantı şekilleriyle ilgili olarak son 50 yılda değişik etkiler sağlanmış durumdadır. Bazı şaşırtıcı sonuçlar da elde edilmiştir. Daha geçenlerde, güç alanı üreten bir birim geliştirildi ki, bunun güçlü bir anti-gravitik potansiyel meydana getireceği sanılmaktadır. Bu da sarıların değişik bir tarzda sarılmasıyla elde edilmiş oluyordu. Bu gidişle Tesla'nın doğru-akım yüksek voltaj jeneratörü esas alınarak daha epeyce yeni buluşlara gidileceği kolayca tahmin edilebilir.

Burada Tesla'nın kendisinin doğru akım jeneratöründe alüminyum kullanmış olduğunu belirtmenin ilginç olacağını sanıyorum. Bunun en azından bir yenilik olduğunu da be-

■ Lütfen, Sayfayı Çeviriniz.

İlirtmeye artık gerek yoktur, sanırım. Fakat alüminyum atomik kompozisyonunun da burada önemli bir etken olduğu ortadadır. Periyodik sistemde 13 numaralıdır, demir ise 26.

İyi bir iş adamı olmadığını daha gençlik yıllarında kendisi de anlamıştı. Kendi asil işinden, iyi bir iş adamının bile anlayamayacağına da biliyordu. Fakat çalışmaları ilerledikçe para sıkıntısına düştüğü de bilinen bir gerçektir. Elektrik üzerine keşiflerde bulunmuş olan başka mucidlerle arasında dağlarla fark vardı. Örneğin, Charles Steinmetz Tesla'ya hiç benzemezdi ve Tesla'nın aksine ölümünden sonra ciltler dolusu eser bırakmıştır. Tesla'nın sadece elektro-mekanik kafalı bir adam olduğunu söylersek ve onu sadece bu açıdan değerlendirsek, hatâ yapmış olacağımızı hemen belirtmek isterim.

TABIAT AŞKI

Biliyoruz ki, pekçok insan tabiatın ne olduğunu anlama yolunda yıllarını harcamıştır. Bunu Charles Steinmetz'de de görmekteyiz. Tesla'da bu daha başka bir görünüm içindeydi. New York'un güvercinlerine karşı derin bir ilgi duyardı. Yıllarca onlardan beslemiştir. Onlar da onu severlerdi. Caddeye çıktığı zaman yol kenarlarında onu görmek üzere kümeleşirlerdi. Kuşların bu guruplaşmalarında gece veya gündüz farketmiyordu. Ona daima cebinde kuşlar için biraz yem bulundururdu. Otel odasının penceresi yüzlerce güvercinin uğrak yerlerinden biriydi. Maddî durumu iyi olmamasına karşın hiç bir zaman güvercinleri beslemekten vazgeçmeyi düşünür görünmemiştir.

John J. O'Neill, «Prodigal Genius, Nikola Tesla» eserinde son iki sayfayı Tesla'nın bu yanına ayırmış ve bu merakının onun çalışmalarını olumlu yönde etkilemiş olduğunu vurgulamıştır. Tesla'nın kendisinin ifa-

desine göre, yıllardan beri güvercin beslemektedir. Belki de şimdiye (o zamana) kadar binlercesini beslemişti. Fakat bütün bu binlerce güvercinin içinde sadece bir tane-sini en çok severdi: Beyaz diş güvercin bir yana, ötekiler bir yana... Kanatlarının ucundaki açık gri lekeler hariç, bu güvercinin her yanı süt beyazdı. Bu güvercine karşı özel bir ilgi duyardı. Kendisinin o güvercini, ve o güvercinin de kendisini çok iyi anladığından emindi. O'Neil'e, her nerede olursa olsun, o kuşun gelip kendisini daimi bulabildiğini söylemiştir. Onu görmeyi arzu ettiği zaman, düşünmesi ve gelmesini istemesi yetiyordu. Tesla, o güvercini hemen hemen herşeyden (en azından keşifleri kadar) çok severdi. Hayatının eğlencesi, tadı tuzu o kuştu denebilir. Kuş hastalandığı zaman Tesla'ya gelir ve ondan şifâ beklerdi. Kuş kendiliğinden de bazen Tesla'nın yanına gelir, istediği kadar bir süre yanında ve civarında bulunur ve sonra uçup giderdi.

Bir gece odasının lâmbası sönmük, yatağına uzanmış (her zamanki gibi) icadlarıyla ilgili sorunları düşünürken, beyaz güvercini açık pencereden içeri girip, masanın üzerine konmuştu. Bakışlarından, hayvanın söylemek istediği önemli bir şeyin olduğunu sezzen Tesla, kalkıp hayvanın yanına gitmiş, gözlerinin içine bakmış ve o anda (kuşun gözlerinden çıkan) çok yoğun bir ışıkla adetâ gözleri kamaşmış ve irkilmişti. Aynı zamanda içine beyaz güvercinin artık öleceği ve bunu haber vermek üzere gelmiş olduğunu düşünür. Tesla, O'Neil'e bu konuda yaptığı açıklamada, bu kuş dostunun ölümüyle sanki hayatından önemli bir şeylerin de yok olduğunu hissettiğini ifade etmiştir.

Hayatının son günlerine kadar güvercinleri beslemeye devam etmiştir. (ROSICDI-CIAN DIGEST'dan).

**RUH ve MADDE'ye Abone
Olunuz, Abone Bulunuz, Okuyunuz,
Okutunuz.**

Üç Boyut

Ve Daha Yüksek Buutlar

● MEHMET SANCAR

Yeryüzü koşulları idrak seviyesini aşabilecek bir yüksek şuuraya yükselinceye kadar, ne dersek diyelim, hepsi, üç boyut realitemize uygun anlatımlar ve anlayışlar olacaktır.

Biz de sizlere bu gerçeğin olanakları içinde üç ve daha yüksek buutlardan söz etmeğe çalışacağız.

Söze, dilimizdeki üç boyut kavramından başlayalım.

Dilimizde genellikle buut yahut boyut denildiğinde, «bir cismin, şu veya bu yöndeki uzanımları olan : uzunluğu, genişliği, derinlik veya yüksekliği» anlaşılır, kastedilir.

Bu geometrik tanıtim, genel kullanımın ifadesidir.

Yeryüzünde, reel olarak, bir cisim düşünemeyiz ki, ne kadar küçük olursa olsun, eni, boyu, derinliği yahut yüksekliği olmasın...

Genel olarak kastedilen bu geometrik ifadenin yanında, mecâzî anlamda da kullanırız boyut sözcüğünü. Bu taktirde, somut kavramlarımız soyutlaşır. Fakat somut karşılığındaki bütünlük, yeryüzü bütünlüğü anlatımı, soyut karşılıklarında da vardır. Örneğin, «Şu adam, falan kişi, düşündüğü her şeyi, üç boyutlu olarak düşünüyor...» dediğimizde, yine bir bütünlük kavramı mevcuttur. Bir cismin iki boyutunu der de, diğerini es geçerse, o cismi tam anlatmış olamayız. Buradaki eksikliğin tersi, soyut kullanmalarımızda da üç boyutlu olmalıdır...

☆☆

Yine geometrik boyuta dönüp düşünelim :

Noktalar sıralanıp çizgiyi oluşturur. Bu çizgiyi biz iki ucundan tutup, herhangi bir yönde çekersek, bu çizgi de bir yüzeyi oluşturur. Bu yüzeyi de tutup, yine herhangi bir istikamette kıvrırsak —matematiksel bir anlatımla, kendi üzerine katlırsak— bir hacmi oluşturmuş oluruz.

Bu matematiksel, bu kuramsal ifadede gerçeğin, hiç mi hiç yeri yoktur. Çünkü çizgiyi oluşturan noktalar dahi üç boyutludur!...

Evet; madem ki üç boyut ve üç boyutun karşılıkları, yeryüzünde reel olarak vardır. Öyleyse, neden bir boyutun, iki boyutun karşılıkları olmasın? Sorumuz yerliyerindedir. Fakat cevabında, bütünlüğün dışında, daima kuramsallık olacaktır. Çünkü bir bütün içinde, bir yeryüzü bütünü içinde — üç boyut daima vardır. Bu bütün içinde, üç boyut, tek tek de vardır. Amma, ayrı ve yalın olarak, yeryüzü realitesinde bir ve iki boyutun veri yoktur.

Noktaların oluşturduğu tek boyut gerçek olmadığına göre, iki boyutun gerçek olması da tamamen imkânsızdır.

☆☆

Gezegenimizde üç boyutun bir arada olduğunu ve üçünün bir arada bir mekân oluşturduğunu biliyoruz. Ve, bu mekân da bir zaman içinde bulunur. Ne mekânı zamandan, ne de zamanı mekândan ayıramayız. Tıpkı üç boyutu birbirinden ayıramadığımız gibi, zamanla mekân da gezegenimizde bir bütündür. Yeryüzü yuvarlağımızda zamansız mekân, mekânsız zaman düşünemeyiz. Düşünsek de reel olmazlar...

Üç boyutla sıkı sıkıya ilişkili yer ve za-

man kavramlarının sonuçlarına bakarak, bunların dışında ve üstünde gözüken düşünce ve tasavvurlarımızla dördüncü buutta yaşadığımızı kabul etsek de, bu sezgiselliğin de kuramsallıktan pek farkı yoktur. Çünkü idrakimizin altında ve dışındadır. Dünya şuurumuza girmez. İdrakimiz buna «gerçektir» damgasını vuramaz. Soyuta, somuttur diyemez...

***

Üç boyuttan birini, yalın olarak gerçekleştiremiyoruz. İdrak edemiyoruz. Sadece kuramsal düşüncelerimizle, boyutsuz noktardan tek boyut, tek boyuttan iki boyut ve iki boyutun kendi üzerine kapanmasıyla da üç boyut oluşturabiliyoruz. Bu üç kuramsal düşünceden, tasavvurdan ancak, sonuncusu reeldir...

Çağımızın bazı modern fizikçileri, bu üç kuramsal düşünceyi daha da ileri götürerek, «üç boyutlu hacmin kendi üzerine kapanmasıyla da dört boyutlu âlem oluşturulabilir» diyorlar!

Bu kuram gerçekleşmeden, kuram üstüne kuram olmaz, diyenler de onlar!...

Üç boyutlu âlemin kendi üzerine kapanmasıyla oluşan yahut oluşacak dört boyutlu âlemden önceki kuramın sonucu üç boyutlu âlem gerçektir. Ve kuram kuralına uygundur. Ama, gerçek olan üç boyut kuramından önceki ve üç boyut kuramının dayandığı ilk iki kuram, kuram kuralına uygun değildir...

Bilim de, bütün ağırbaşlılığına rağmen, düşününce anlıyoruz ki, zaman zaman böyle saçmalar da düşünebiliyor! Ama, dünün saçma tasavvur ve hayalleriyle bugünün pek çok gerçekleri, hem de tam hedeften vurulmuş mudur Örneğin, Jules Verne'in yüzyıl önceki saçma hayali, bugünün gerçek «Ay'a Seyahatleri» değil midir? Hem de ayrıntılarıyla gerçekleşmemiş midir?!... Bu saçma hayallerle gerçekleri bir araya getirince, «saçmalayan bilim de olsa» hoş görebiliriz. Çünkü saçmalamak, aczimizin ürünüdür. Bilhassa bilimin saçmalaması gerekir ki, aczini görüp, bu aczi yenecek bilgiler, güçler arasın...

Her şey tamam, bunlar yeterlidir, denecek çağlar çok gerilerde kaldı...

***

Üç boyutlu realitemizin koyduğu dara-

cık sınırlar dışına taşıp, evreni de, diğer ortam ve âlemleri de, kendi buutları içinde görüremiyoruz, düşünemiyoruz. Ama, bu demek değil ki, hiç düşünemiyoruz! Sezgisel yanımız ve geniş hayalimiz ile —saçmalasak da— bugünün gerçekleri olmayanları da düşünebiliyoruz...

Üç boyutun altı da gerçektir, üstü de gerçektir. Ama dünyamızın gerçeklerine dahil değildirler. Bu yüzden de onları idrak edemiyoruz. Ancak, sezgilerimizle hayaller kurabiliyoruz...

***

Buut hakkında, ruhsal âlemden aldığımız bazı cevapları, birlikte düşünmek üzere, sizlere de aktarmağa çalışalım:

— Evet; esasında sizin üç buut çevresi içinde görmekte olduğunuz dünya vasatı, güneşiyle, yıldızıyla, taşıyla toprağıyla size göre olan ve sizin müşahede edebildiğiniz, esas vasatın bir kısmıdır. İlk plânda, dünya vasatına bağlı olan bir Spatyomun düşünülüşü, ortaya bu vasatın iki değişik yapısını koymaktadır. Bir üçüncüsü ise, sizin halen mevcut bilgilerinizle, tam mânasıyla anılamıyacağınız; fakat esas itibariyle müşahede ettiğiniz ortama bağlı olan ve bu ikili durumun, yani Spatyom ve sizin anladığımız mânadaki maddî dünyanın daha üzerinde olan bir üçüncü durumdur. Bir varlığın, bir ruhun dünya mektebini geçebilmesi, dünya dediğimiz ortamdan gereken tekâmülünü sağlayabilmesi, ancak bu üç ayrı hususiyete sahip olan vasatlardan, üç ayrı hususiyete sahip olan tesir alanlarından geçmesiyle mümkündür. Bunlardan ikisi, ilk ikisi, Spatyom ve Dünya —sizin müşahede ettiğiniz dünya— birbirlerine gayet bağlı olan iki vasattır. Üçüncüsü ise, demin de belirttiğim gibi, daha ileri bir durumdur. Bir vasatın kurulması ve kurulmayı zarurî kılan ihtiyaçlara cevap verilebilmesi, ancak tesir alanları muvacehesinde düşünülecek bir husustur. Vasat dediğiniz hususiyet, vasat dediğiniz yapı, esas itibariyle bir şuurun, bir prensibin, çeşitli plânlar arasındaki itibatı aydınlatmasıyla ortaya çıkmış olan bir yapıdır. Bu bakımdan, bu vasatın, bu aydınlanmaya temel teşkil eden ihtiyaçlara cevap verme durumu gayet nor-

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

maldir. Yani burada, şunu bilhassa belirtmek lâzımdır ki, vasat, kendisini teşkil eden, kendisinin meydana gelişine âmîl olan tesir grupları tahtında bir mânâ kazanır ve o tesir gruplarının bir muhassalasıdır. Başka bir şey değildir. Böyle olunca, bu tesir gurupları kadar da bir cevap verme imkânına sahiptir. Üç tesir alanı düşünüldüğüne göre, bu üç tesir alanının meydana getirdiği bir cevap verebilme kudreti, dünya dediğiniz üçlü vasatta meknuzdur. Evet; anlaşılmayan bir nokta var mı?

— Buut bakımından bu üçlü vasatın durumunda bir fark müşahede etmek mümkün müdür?

— Buut bakımından bu üçlü vasatın aralarında bir fark yoktur. Fakat burada buut olarak kastedilen, geometrik mânada, yani varlığa daha üstün imkânlar taniyan mânada bir buuttur. Bu yüzden düşünülürse, böyle bir buut farkı yoktur. Burada, Spatyom ve müşahede ettiğiniz dünya haricinde kalan diğer üçüncü tesir alanındaki varlıkların, sizlerden üstün olan, sizlerin daha ilerisinde olan bir durumları olması, onların üç buut realitesinin dışında olmalarını zarurî kılmaz. Onlar da aynı realite içerisindeyler. Ancak, bunların diğer iki plânla olan irtibatlarındaki durumları, daha üst bir durumdur. Ve bütünüyle dünya vasatının organizasyonunda mühim mevkiiler işgal etmektedirler.»

— Buut varlıkların bilçi durumlarının ifadesi olan realitelerin üstünde bir sistem midir? Yoksa sadece ihtiyaçlarından dolayı karşılaştığı vasata has bir hususiyet midir?

— Sizler, herhangi bir düşünce hamlesi yaparken, kendi realitenizin durumuyla bağlantısız. Her varlık, her türlü sentez ve analizini, kendi iç realitesinin dışa aktarılışı şeklinde tezahür eden bir realite düzlemi içinde yapar. İçinde bulunduğunuz, üç buut realitesi ismiyle vasıflandırılan durum, sizin daha dış vasatlar hakkında, daha üstün vasatlar hakkında yürüteceğiniz her türlü fikri yaratmak ve sınırlamak vaziyetindedir. Sizler, içinde bulunduğunuz realitenin şartlarına uygun olacak şekilde bir takım buut mefhumlarına şöyle veya böyle yollardan varmışsınızdır. Fakat bu mefhumlar, sizin üç

buut çerçevesinin dışında olan, ondan ayrı olan mefhumlar değillerdir. Buut hususunda daha pür bir fikre varabilmeniz de bugün için imkânsızdır. Yalnız şunu ve şu kadarını bilmeniz icabeder ki, size, buut ismi altında anlatılmağa çalışılan hususiyet, sizin şimdiye kadar düşündüğünüz en ileri durum da daha ilerisinde bir vasattır. Bu bahsettiğim vasat, şimdiye kadar sizin üçüncü buutun üstünde buutlar olarak vasıflandırdığınız vasatlardır. Varlıkların tekâmül içinde yürüdükleri yol, tedricî prensibinin şartlarına uygun olacak şekilde muayyen merhaleler ihtiva eder. Bu merhaleler, birbiri üzerine ve birbirinin tasarrufu altında olacak şekilde sıralanmıştır. Sizler, bugün, realite mefhumu hakkında da çok dağınık bilgilere sahipsiniz. Esas olarak realite, hemen (tabii sizin kastedtiğiniz mânadaki realite) her varlığın durumuyla değişen, her varlığa has olan bir durumdur. Bu apayrı durumlar arasındaki organizasyon, sorunuzun ilk kısmında belirttiğiniz gibi daha üstün bir yapı içinde olmaktadır ki, bunun ana hatları, sizin karşınıza, anlayamadığınız ve dışına çıkmağa muktedir olmadığınız kanunlar şeklinde çıkıyor. Sizler bu kanunlar karşısında buut mefhumuna, buut ismi altında sığınmaktan başka çare bulamıyorsunuz. Eğer daha üstün mânada kastedilen —deminden beri anlatılmağa çalıştığım mânada kastedilen— bir dördüncü buuttan bahsetmek icabederse, sizin buutuza bir vazife ölçüsünü ve vazife içinde erime ölçüsünü katarak az-cok böyle bir buut fikrine, dördüncü buut fikrine sahip olabilirsiniz. Fakat unutmayın ki, bu fikir de ancak size göre olmalıdır. Hakikatte çok daha başka ve idrakinizin tamamen dışında olan bir durumdur.

Evet. Anlaşılmayan bir nokta var mı?

— Bizim dünya vasatında idrak etmekte bulunduğumuz üç buut, tek başına bir idrak değildir. Yani biz bir, iki, üç buutları teker teker, ayrı ayrı idrak edemiyoruz. Ancak üçünü birden idrak edebiliyoruz. Böyle olunca buutun asgarî şartı ne oluyor?

— Bunu idrak edemeyişiniz gayet tabiidir. Çünkü böyle bir idrak hali, şu demektir ki, sizin tâbi bulunduğunuz kanun gurubunun ana hatları hakkında fikir sahibi olmanız de-

mektir. Bu ise, sizin daha üstün durumlarda elde edeceğiniz bir idrak durumudur. Fakat sizler, yukarıda da söylediğim gibi, nasıl dördüncü buutu düşünmüyorsanız, kendi vasatınız altında ve tamamen başka kanun gurupları olarak tecelli eden daha alt buutları da düşünemezsiniz. Kendi realiteniz içindeki —yapacağınız— her türlü düşünce kombinezonu, üç buut realitesinin dışına sizi çıkartmaz.»

**

Yeryüzü insanının şuursal yapısı, çok düşük yüzdelerdir. Örneğin tam şuurluluğa 100 dersek, %3, %5, yeryüzü insanı için büyük şuurluluk davranışlarını gösterir!...

Nasıl ki, beş duyumuz, kendilerine özgü, beş alt, beş de üst sınırlar arasına sıkıştırılmışsa; bu sınırların dışındakileri, ancak, geliştirebildiği âletler, araçlar aracılığıyla algı-

lamağa çalışıyorsa; buut bakımından da üç buut sınırları içine sıkıştırılmıştır. Üç buutun altını da, üstünü de, buraya kadar anlatmağa ve aktarmağa çalıştığımız sözlerimizden de anlaşılacaktır ki, insan akli-mantığı; aracılığıyla algılamağa uğraşiyor... Fakat, beş duyu sınırları dışındakileri, nasıl idrak, duygu olarak, sınırları içinde algıladıkları gibi yaşayamıyorsa; üç buutun altını da, üstünü de idrak olarak duygu olarak duyamıyor...

%10'luk şuura sahip insan, karşısında huşu ile eğileceğimiz büyük insandır!... Ama, o da, üç buutun sınırlarını aşabilen insan değildir...

Buut kavramı, şuursal yapıya bağlı bir kavramdır...

Şuursal yapının daha büyük yüzdelere ulaşabilmesiye, dünya insanının, ancak evrene açılabilmişindeki büyük nasibidir...

RUH VE KÂİNAT

B. RUHSELMAN'ın

Bu emsalsiz eserinin özetini, bilginiz, sezginiz ve inancınız ne olursa olsun kesinlikle okumanız ve okutmanız kaçınılmaz bir görev gibidir. Spiritizm'in ve Tekâmülcü Spiritüalizmin Temel Prensiplerini bu eserden öğrenecek ve hayatın gerçek ve gerçeküstü yönlerini anlayacaksınız.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ :

P.K. 1157 — İSTANBUL

RUH ve MADDE Yayınları

UFO magazin

Okuyun, okutun, abone olun.

İstiklal Çad.69/6 Mavi Han
Beyoğlu, İstanbul t1.491310

UNDERSTANDING'den Notlar :

Uzayda Hayat « Yaygın »

UZAYDA HAYAT
« Y A Y G I N »

San Francisco (UPI) — Başka gezegenlerle ilişki kurmaya çalışan bir ilim adamının yapmış olduğu açıklamaya göre, dünyadan başka gezegenlerde hayat sadece VAR değil, YAYGIN'dır.

NASA'nın Calif., Mountain View'daki Ames Araştırma Laboratuvarı'nda görevli Dr. John Billingham iki yıl süren ön çalışmalarından sonra düşüncelerini bu şekilde açıklıyordu. Dünya dışı zeki hayat araştırmaları, evrende hayatın var olmakla kalmayıp, yaygın bir vaziyette bulunduğunu meydana çıkarmıştır.

Uçandaire gözlemlerinde bulunmuş olan kimselerde de görüşmüş olan Dr. Billingham, bu şahısların bilimsel ayrıntılar verememelerine rağmen kendilerini güvenilir kişiler olduklarını ifade etmiştir.

Başka ilimadamlarıyla birlikte çalışmalarını sürdüren Dr. Billingham dünyamıza kadar gelen dünya dışı varlıkların en azından bizden teknolojik bakımdan ileri bir düzeyde bulunmaları gerektiğini belirtmiştir.

Kendisine yöneltilen sorulardan birini yanıtlarken Dr. Billingham, «Evrenin birçok yerinde, bizden çok uzaklarda canlılar bulunmaktadır ve bizden çok daha yaşlı medeniyetler vardır. Bizler daha yeni yeni hableşmeye başlamış olan en genç medeniyetlerden biriyiz. Bugün galaksi (Samanyolu) içinde 10-15 ışık yıllık uzaklıklara nüfuz edebilecek kadar geliştirilmiş radyo-teleskoplarımız bulunmaktadır. Bütün bunlardan hareketle kendileriyle ilişki kuracağımız ilk medeniyet muhtemelen bizden daha yaşlı (dolayısıyla ileri bir medeniyet olacaktır.» diyen

İngiliz asıllı Dr. Billingham ilâve etti: «Radyo teleskoplar ne kadar çabuk geliştirilebilirse, dünya dışı medeniyetlerle irtibatımız o kadar çabuk olacaktır. (UNDERSTANDING'den)

★★
KAYIP MEDENİYET
— M U —

MU medeniyetiyle ilgili biraz daha değişik bir kanaldan alınmış bulunan bilgileri aşağıda meraklıların tetkikine sunuyoruz. Bu bilgiler, **Mr. Watts isimli bir Amerikalı'ya Venüs'lü şahıslar tarafından verilmiştir.**

Bunlardan birisi olan Althea'ya göre Pasifik okyanusunda yeralmış olan ve şimdiki Kuzey Amerika büyüklüğünde olan bu kayıp kıtanın adı **LaMura** idi. Bu kıta 13.000 yıl kadar önce ya da Atlantis'ten 1000 yıl kadar önce sulara gömülmüştü. Onun batışı yavaş yavaş olmuştu. Halkının büyük bir kısmını çiftçiler ve esnaf oluşturuyordu. Easter Arasındaki heykellerin ustaları bu sanatkârlardır. Bugünkü Easter Adaları o zamanın LaMura kıtasının yüksek yaylalarından biriydi. Kıta sulara gömüldüğü zaman buralar deniz üzerinde kalabilmiştir.

Mara isimli başka bir Venüslü'nün verdiği bilgilere göre, kıta yavaş yavaş sulara gömüldüğü için üzerinde yaşayanlar göç edebilme imkânı bulabilmişlerdir. Kıtanın kuzey kısmından büyük bir kol hâlinde Kuzey Amerika'ya giderek bu günkü Kızılderililerin atalarını oluşturmuşlardı. **Güneyden bir gurup da Anadolu'ya göç ederek İbranilerin atalarını meydana getirmişlerdi.** Kan hücreleri incelenirse bunun doğru olduğu anlaşılabilir.

Bugün Easter Adası'nda bulunan dev heykeller yatay olarak yontulmuşlar ve sonradan Atlantisli Mühendisler tarafından «Anti-gravitasyonel (Yer çekimine karşı gelen) ışıklarla dikine duracak şekilde kaldırılmışlardır. Aynı mühendisler Mısır'daki büyük pramitlerin taşlarını da kendilerinin «Zu-zu» dedikleri bugün «Laser» olarak bilinen ışınla kesmişler ve «Anti-gravitik Işınla» kaldırarak yerlerine oturtmuşlardır. (UNDERSTANDING'den)

★★

ÂDEMOĞLU KAÇ YAŞINDA?

William F. Hamilton

Eski insanın daha şaşırtıcı delillerini görmüş bulunuyorum. Bu deliller üçüncü zamanı ait 30 milyon yıllık kum yataklarından çıkarılan kayalarla ilgilidir. Bu kayaların üzerinde bugünkü modern insana çok benzeyen insanların figürleri kazılı bulunmaktadır. Kayalardan birinin üzerinde başlıklı astronot elbiseleri giymiş bir insanın kayaya kazınmış resmi de bulunmaktadır.

Bu kayaların keşfi, kendisini meteoroloji ve filoloji alanlarında yetiştirmiş bulunan Ray Tippets'e ait bulunmaktadır. Klasik bilimciler bu çizgilere hemen bir yakıştırma bularak, onların buzullarla çizilmiş olduğunu söyleyivermişlerdir. Buna cevaben Ray'ın yanıtı sadece şu kadar olmuştur: «Ne kadar da akıllı buzullar varmış o zamanlar...» Bu figürlerin üzerlerinde bugün görmeye alışık olduğumuz elbiseler bulunmaktadır, ayrıca suratları da insan suratıdır.

Olduvai Gorge'de geçenlerde yapılan keşiflere dayanarak Meşhur Dr. Leaky'in oğlu Âdemoğlunun yaşını 3 milyon yıl ötelere kadar itmişti. Medenî insanların dünya üzerinde üçüncü zamanlarda dolaşmış olduklarını hiçbir ilimadamı söylemek cesaretini şimdiye kadar gösterememiştir. Ki, bu insanların sanattan ve giyinmekten haberleri vardı. Bu kayalarla tartışmaya girmek güç, çünkü onlar taştır.

Robert Charroux'a göre tarih-öncesi insan mağaralarda yaşamamıştır. Mağara in-

senleriyle ilgili olarak sadece birkaç örnek vardır. Tarih öncesi dünya insanı bizim gibi giyinmesini biliyordu. Şapka, ceket, pantolon ve pabuçları vardı. Bunların, Lussac-les-Chateaux kütüphanesinde bulunan tarihöncesi tabletlerle yanıtlanmış olduğunu belirtmektedir. Artık R. Charroux'un söylemiş olduklarının doğruluğu Tippets'in buluşlarıyla daha da sağlamlaşmış olmaktadır.

Bunun başka bir kanıtı da 1865'de Dr. Gurit tarafından bulunmuş olan yine üçüncü zamana ait kömür yataklarından çıkarılan «küp»le ilgilidir. Bir kenarı 6,25 cm. olan küp yaklaşık 350 gr. gelmektedir. Bütün bunların kimlerden kalmış olduğu şimdilik bilinmemektedir, ama tarih öncesi devirlerde dünyada medenî insanların yaşamış olduklarının delilleri kayalara kazınmış olarak artık karşımıza çıkmış bulunmaktadır.

Bu gerçekler klasik antropolojiye ters düşen bulgulardır ama insanoğlunun kendi geçmişiyle ilgili tarihini yeniden düzenlemesinin zamanının yakın olduğu ortadadır. Bütün bunlara Prof. Johannes Hurzeler'in bulgusunu da eklememiz yerinde olacaktır: Yine Üçüncü Zaman'a ait ve modern çocuğunkine çok benzeyen bir çocuk çene kemiği...

«Âdemoğlu acaba kaç yaşında?» sorusunun cevabı devamlı değişmekte ve eskilere doğru gitmektedir. Eğer bir gün Âdemoğlu'nun yaşının yıldızlarındaki kadar eski olduğu bulunursa hiç şaşırmayacağımı belirtmek satırlarıma son vermek isterim. (UNDERSTANDING'den)

Prof. Dr. Eugen HERRIGEL

Zen Budizm Yolu

VE

Yay ile Ok Atma San'atı

Ödemeli isteyiniz : P.K. : 1157, İstanbul

Öldüğünü Rüyasında Gördü

● Mercedes COLON

Pert Manhattan sekreteri Janet Falk 1959 yeni yıl arefi gecesi 10 yaşındayken gördüğü rüyasını hiç bir zaman unutamamaktadır. O yıllarda Helen ve William Falk adlı ebeveynleriyle birlikte Jackson Heights, N. Y.'da oturuyordu. Aklına geldiği zamanlar o gece duymuş olduğu elemi bugün bile aynııyla duyardı.

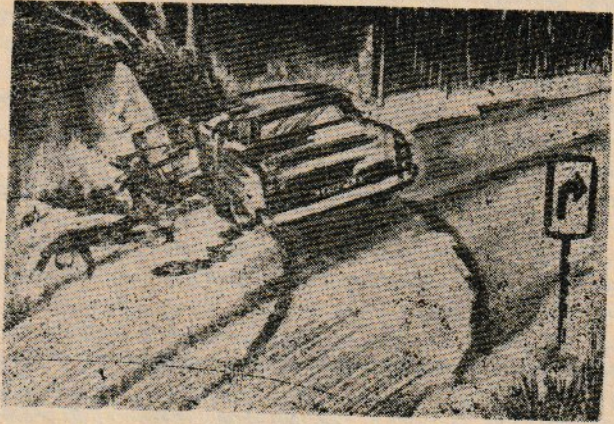
O yılbaşı diz boyu kar yağmıştı. Janet o gece ziyarete gelecek olan en sevdiği yeğeni Joey Falk'ı bütün gün sabırsızlıkla beklemişti. Zaten kendisini uzunca bir süreden beri görmediği için çok da özlemiş bulunuyordu. Joey kendisinden büyük bir çocuk olmasına rağmen eskiden beri daima iyi bir dostluk süregelmişti aralarında. Her ne zaman gelecek olsa, dört gözle beklerdi onu.

Akşama doğru, nihayet Joey, arkadaşı Larry Moss'la birlikte gelmişti. Akşam yemeği boyunca 1960'larda onunla birlikte çevirecekleri işlerden sözetti durdu. O gece geç vakte kadar oturduktan sonra Joey arkadaşıyla birlikte ayrılmış, günün yorgunluğuyla Janet de hemen yatağına çekilerek uykuya dalmıştı. Ve derhal şöyle bir rüya görmeye başladı:

Rüyasında büyükçe bir arabanın arka koltuğunda yolculuk yapıyordu. Etraf zi-

fir karanlıktı. Sonra yavaş yavaş herşey daha net olarak görünmeye başladı, sanki herşeyi iyi bir yerde bulunan bir seyirci koltuğundan izliyordu. Biri direksiyonda olmak üzere önde iki adam bulunuyordu. Karanlık-tan yolu güçlüğüle görmeye çalışan adamlar öne doğru eğilerek gittikleri yolu görmeye çalışıyorlardı. Yavaş yavaş yoldan arada sırada gelip geçen arabaların ışıklarını da farketmeye başlamıştı. Sonra adamların ara-

du, o da karanlıkta bir süleyet hâlinde. «Sis gitgide artıyor.» dedi yandaki arkadaşı. «Şu ilerideki bir viraj mı? Sen görebiliyor musun?» diye sordu direksiyondaki. Yanındaki arkadaşı birşeyler görebilmek için öne doğru biraz daha eğildi ama, bir cevap gelmedi. Araba yavaşlamaya başladı, ama tam bu sırada önden giden bir arabaya çarpması bir oldu. Bundan sonra sola, doğru kayma sesini izleyen daha korkunç bir gürültüyle yolun kenarındaki

larında geçen konuşmayı işitmeye başladı.

«Yol kaygan, sanki araba elimin altında kaçıyor...» dedi direksiyondaki. Sesi yabancı gelmemişti ama, Janet kimin olduğunu çıkartamadı. Adam alçak sesle konuşuyordu ve Janet onun sadece başının arkasını görebiliyor-

ağaca tosladı arabayı. Sarsıntıdan kapının açılmasıyla birlikte direksiyonda oturan adam yok olmuştu. Sonra korkunç çığlıklar doldurdu ortalığı. Yan koltuktaki adam, acı acı «Bacaklarım.» diye bağılıyordu. Sıkışıp kaldığı yerden kendini kurtarmaya çalışıyordu ama nafile...

Tanrının İşine Karışılmaz

O sırada Janet kendisini arabanın dışında ayakta dikilir vaziyette buldu. Hâlâ seyirci durumundaydı. Biraz daha yaklaşarak yerde yatan (az önce direksiyondaki) adamı görmek istedi. Arabanın az ilersinde karla örtülü yerde yatıyordu. Kolları iki yana, bir bacağı kırılarak arkaya doğru açılmış vaziyeteydi. Etraf zifir karanlık olmasına rağmen olayın bulunduğu nokta sanki bir tek spot ışıkla aydınlatılıyordu. Janet herşeyi net olarak görüyordu. Yerde yatan adamın gözleri faltaşı gibi, ağızı da ardına kadar açık, fakat hiç bir ses duyulmuyordu.

Sonra Janet bir çocuğun becerebileceği en yüksek sesle çığlığı basar. Yerde izlemekte olduğu yeğeni Joey'dir ve ölmüştür.

Janet'in annesi bu çığlık sesine koşarak içeri girdiği zaman, kızını yatağın içinde oturmuş, gözleri sınımsız kapalı hâlâ bağırırken buldu. Boğulurcasına hıçkırıklar için de annesinin boynuna sarılarak, «Joey kaza geçirdi, öldü.» diyordu. «Hayır, kızım sen bir kâbus görüyordun, rüya idi o.» dedi annesi ve devam etti: «Buradan ayrıldığında, biliyorsun, birşeyi yoktu. Az önce bizim yanıımızdaydı, biliyorsun. Sen rüya görmüşsün.» Ertesi sabah Joey'in kardeşi telefonla arayarak acıklı olayın haberini verdi. Kaza ve kardeşinin ölümü bütün ayrıntılarıyla Janet'in rüyasına uyuyordu. (FATE'dan)

Bir canlıdan başka bir canlıya organ nakliyle ilgili bilimsel araştırmalar batılı dini liderler tarafından Tanrının Evren Planı'na karışmak olarak nitelendirildi.

«Eğer bilim adamları «güçlü olsun diye» öküz genlerini kullanarak bir insan ortaya çıkarmaya çalışırlar ve bunda başarılı olurlarsa, bundan dünya üzerindeki zeki hayat olumsuz yönde etkilenecektir.» dedi Massachusetts Rahipler Konsülü Başkanı Rahip Samuel Fox.

Söz konusu araştırmalar gerçekten de sinek ya da kurbağa gibi bir canlıdan alınan genlerin tamamen yeni bir hayat formu meydana getirmek amacıyla başka bir canlıya (Örneğin, bir bakteriyeye) nakliyle ilgili bulunmaktadır.

«Bu yaklaşımı endişeyle karşılıyorum.» dedi, Dr. T. B. Maston, Teksas'ta Theological Semineri Profesörlerinden, «Anladığım kadarıyla bu iş gerçek tehlikelerle dolu.»

Rahip Fox: «Tanrı hayvan türünü belirli bir plâna göre yaratmıştır. Türlerin bu şekilde çakıştırılması insan türüne ve çevresine zararlı sonuçlar getirecektir.» demıştır.

New York, Yonkers'da bir seminerde konuşan moral teoloji profesörü William Smith de, «Tanrısız yaratılış üzerinde düzeltmeler ve geliştirmeler (!) yapabilece-

ğimizin düşünülmesi son derece saçma bir tutumdur.» şeklinde konuşmuştur.

Fakat Stanford Üniversitesi Medikal Okulu'nda etüdlerini sürdürmekte olan araştırmacı Biyokimyager Dr. David TU, «Bu çalışmaların sonunda insan türünü dünya üzerinden silip süpürecek bir organizmanın ortaya çıkacağını sanmıyorum.» demiştir.

«Biz bilimciler deneylerimizi kendi kendimize yapıyoruz.» dedi bir başkası, «bunların sonuçları ne gibi tehlikeler getirecekse, onlarla ilk karşılaşacak olan bizleriz. Herhalde gereksiz tehlikelere kendimizi göz göre göre atacak değiliz...» (ENQUIRER'den)

***

HAYALET YOLCU

10 ay kadar önce ölmüş bulunan bir belediye otobüs sürücüsü hâlâ kullanmakta olduğu (78 numaralı) otobüste tekinsiz olaylara sebep olmaktadır. Hayatta kalan arkadaşlarının ifadelerine göre Spoke-Leverpol arasında çalışmakta olan bir otobüste daima üst katta onun varlığını hissetmektedirler. Zaman zaman arabanın («Duracak») zifini çalmaktadır zaman zaman yolcular tarafından otobüste terkedilen eşyaları sağa-sola fırlatmaktadır. Zaman zaman varlığını belli edici oluşumlar meydana getirdiği otobüsün sürücüleri (Devamı Sayfa 28'de)

GİZLİ ÖĞRETİCİLİK

ERGÜN ARIKDAL

(Geçen sayıdan devam)

Kılıktan kılığa girip, acaip hareketler yapmak, günlerce falanca şekilde bulunmak vs. gibi irade temrinlerine, bir takım dayanıklılığa istinad eden Yoga, Budizm'in ve gerçek Yoga'nın kendisi değildir. Bunlar tamamen mekanik Yoga'ya giren hususlardır. Mekanik Yoga'nın kıymetli Kısım vardır, denebilir. O da çalışmanı belirli bir şuur hali içine kadar götürür, o kadar. Mekanik Yoga'nın ötesinde doğrudan doğruya bir zihin Yoga'sı vardır. Zihnin kendisinin meydana getirdiği bir takım değişiklikler. Gerçek Yoga aslında budur zaten. O Yogi bizim gibi bir insandır. Yani hareketlerinde en ufak bir acaiplik yoktur. Resimlerde karikatürlerde gördüğümüz, pis, saç- sakalı, tırnakları uzamış tipler değil. Bunlar aslında Yoga'nın müptedileri, şarlatanlarıdır. Zaten, gerçek Yoga üstadlarının hayatlarını tetkik ederseniz, hepsinin temiz yüzlü, temiz giyimli, sıhhatli, hiç bir şekilde ağzı yüzü boyalı olmayan tertemiz insanlardır. Sözü sohbeti yerinde normal insandır.

Yoga'da ikinci bir gaye **SIHR** yapmaktır. Yani majiyle uğraşmak için Yoga yapılır. Bunun açıklaması bizce gayet normaldir. Şöyle ki :

Özellikle zihni temrinler içerisinde bulunan bir kişinin muhakkak ki psikik yetenekleri artar ve genişler. Dışarıya taşmaya başlar. Bu dışarılaşan tesirler ister «Ak» ister «Kara» olarak tâbir edilsin, sihir ya da büyüçülük şeklinde de ifade edilebilir.

Yoga'da üçüncü bir gaye herseyi **ANLAMAK** ve vukuf derecesine ermektir. Yani bu istiğrak hâline geçmenin üçüncü bir gayesini teşkil etmektedir. Bir şeyin detaylarına inerek prensiplerini, kanunlarını öğrenmek demektir. Buddha Nirvana'ya erdikten sonra tahayyül somasının bütün tabakalarını katetmişti. Yani «Transmigrasyon» denilen tam,

kusursuz bir ruhsal seyahat da yapmıştı. Bütün bunlar (bugün dahi) tecrübelerle tesbit edilmekte olan (Buddha tarafından tesbit edilmiş olan) kavramlardır. Demek ki, o zamanki Yoga'da her şey hakkında bir marifete, bir irfana, aydınlatıcı bilgiye ulaşmak sözkonusuydu.

Bu devrede Buddha, herkesin neden azap içinde kıvrandığını ve bu azaptan kurtulmanın nasıl mümkün olduğunu görmüştür. Artık somut bir şekilde ve kişilere ait hadiseler olarak değil, genel olarak yazgıyı (mukadderat) tetkik ediyor. Ve oluşu gözden geçiriyordu. Buradaki «oluş» ve meydana gelışten kasıt, modern fizikçilerin ve astronomların meşgul oldukları kâinattaki fiziki oluş değildir. Buradaki oluş daha ziyade ferdi hayatta vukubulan ve yapılan işlerin fenalığına veya iyiliğine göre ceza ve mukâfata mazhar olma keyfiyetidir. Kişilerin akibetleri yaptıkları işlerle belirleniyordu. Her doğuş bir evvelki hayatın bir sonucu idi. Tabii bu hususlar ileriki yıllarda Buddha'dan sonra talebeleri tarafından büyük yorumlarla geliştirilmiştir.

Budizm'in bizlere, şu çağın insanı olmak üzere, bıraktığı en büyük bilgi, ya da kabul edilmesi, inanılması, üzerinde çalışılması gereken en esaslı prensibi, «**İstirabın ana kaynağının bilgisizlik olduğu**» meselesidir. İstirabın ana kaynağı bilgisizliktir. Bilgisizliğe gelinceye kadar bazı safhalardan geçer İnsan. Esasında bütün ıstırabımızı ortaya çıkaran bir büyük sebep var: O da insanda bulunan «hırs»tır. Buradaki «hırs» sözcüğü, basit anlamda bir hırs değildir. Bunu biraz genişletmek gerekir: Bunun fizik evrenle alakalanmasının sebebi nedir? Niçin insan ruhu, doğum esnasında adetâ bir vücudu kaparcasına ele geçirir? Onun büyümesini bekler, onunla beraber bedensel şuurunu da geliştirir, onu alır kullanır, kullanır. Nihayet yip-

randıktan sonra, bırakır ve tekrar başka bir beden aramaya çalışır. Bu hırs nereden gelmektedir? Niçin? Niçin devamlı olarak maddeye karşı bir cazibe duyulmaktadır? Devamlı olarak kendisini niçin madde içerisinde temsil etmek istemektedir? Budizm'in asıl büyük temeli bu olmaktadır. İnsan zaaf ve gaflet (otomotik hayat) içinde bulunur.

Brahmanların vaktiyle ifade etmiş oldukları gibi, insan saf ve temiz bir ruha sahip değildir. Onlar, Atman ile insan varlığının ruhunu bir ve aynı tutmuşlar ve temiz şuur kavramını insan ruhu için de kullanmışlardır. Buddha'nın çıkış noktalarından bir tanesi de bu olmuştur. Diyor ki: «Siz herşeyin esasını temiz ruh olarak alıyorsunuz. Ve Tanrı'yi elemekten ve kederden uzak, bir ihtişam içerisinde ve insanları dalâlete sürüklediğini, adeta, O'nun bir nev'i sihri oyun oynadığını ve bunu da kendi zevki için yaptığını söylüyorsunuz.» Upanişatlardan bize intikal etmiş olan Brahmanların bu felsefesini Buddha kabul etmemektedir. O'nun bütün emeli insan ıstıraplarının menşeyini bulmak, insanın kendi zaafını ve gafletini ortaya çıkartmaktır. Bir yerde, haddini bilen kişidir. Buddha, Çünkü, şuur Yoga'sı esnasında görmüş olduğu vizyonlar elde etmiş olduğu mertebeler O'na öyle bir bilgi ve öyle bir esas vermiştir ki, «Yaradan hakkında hiç bir şey söylenemez, hiç bir şey elde edilemez ve hiç bir hükme varılamaz.» diyor. Bu demek değildir ki, «Yaradan yoktur». Hayır, biz O'nu kavrayacak güçte değiliz. Daha doğrusu bir takım kelimelerle, felsefi açıklamalarla biz Yaradanı anlatmış olmamaktayız. Yani hiç bir dinin, hiç bir filozofun bize tarif etmiş olduğu veya hiç bir inkarcının bize tarif etmiş olduğu Tanrı, gerçek Yaradan'ı ifade etmez. Bundan dolayı Buddha ne Tanrı hakkında, ne de Yaradan hakkında genel ve kesin tasdiklere gitmemiştir. Onun için bu büyük, akıllı ermez konuyu bir kenarda tutup, insanın ıstıraplarının kökenine eğilmiştir. Zaafı ve gafleti ortaya çıkartmaya çalışmıştır.

Diyor ki: «Bir teslin önüne geçebilmek için ilk önce, müessir olan şeyi ortadan kaldırmak gerekmektedir. Bütün bu ıstırap silsilesinin son sebebi (ve esas müsebbip) dalâlet ve gaflet olduğuna göre, bunun önüne

geçmekle bütün tesirlerin önüne geçiliyor demektir.» İşte böylece Buddha bütün fenomenlerin hakikat halde ne olduklarına (yani birer ıstırap kaynağı olduklarına) ve bunların neden doğduklarına, nasıl önlenebildiğine bir bilgi peydah etmiştir. Bunların önüne ancak bilgiyle, herşeye vâkıf olmakla, felsefeyle geçilebilir, deniliyor. Ve bizim için en önemli nokta da budur: Bilgi noktasıdır. Buna göre veya bir başkasına göre doğru olan (izafi) şeyleri doğru ve temel olarak almak gaflet içinde bulunmak demektir. **Herkeseye göre değişen bilgiler, insanı dalâlette (sapıklıkta) tutan bilgilerdir.**

Daha yukarıki satırlarda şöyle bir soru sormuştuk: İnsan neden maddeye karşı bir cazibe duyagelmıştır? Ölümün biri biter bitmez, niçin hemen başka bir doğumun hazırlığına başlanır? Bunun «hırs» olduğunu söylemiştik. Acaba burada duyular yoluyla elde edilen hırs mı sözkonusudur, yoksa buradaki hırs, hislerden ayrı bir anlam mı taşır. Bize göre, buradaki «hırs», hislerden tamamen ayrı, yani bedenle ilişkin her türlü istek ve arzuların tatmin olma duygusunun dışında bir ihtiyaçtan doğar, insan varlığının devamlı olarak maddeyle irtibatla kalması.

Bu da, Spiritüalizmin esasını teşkil eden tekâmül sürecidir. Varlığın mevcudiyeti, bize göre tek bir esasa bağlıdır. TEKÂMÜL. Yaradılışın esas bu değildir. Ama yaratılmış olanın varlık haline geçmesi, madde ile bir arada bulunmasından sonradır. Varlık sözünü kullandığımız zaman hemen hatırmıza (bize göre) gelen husus, ruh+madde dualitesidir. Bu iki unsur evrende aynı amaçla hareket ederler. Ne maddesiz ruh, ne de ruhsuz madde bir şey ifade etmez. Akıl için hiç birşey ifade etmez. Çünkü materyel olarak düşündüğümüz hiç birşey esnasında o görüldüğü şekilde (anlamda) değildir. Bu günkü modern atomik fizik bunu anlatmaktadır. Maddenin üç buut ötesindeki sıramaları gösteriyor ki, bugünün kaba materyalistlerinin bildikleri ve anlattıkları tarzda değildir madde. Çok daha büyük vasıflara sahip bulunmaktadır. Aynı şekilde saf spiritüalistlere de sözümler böyledir. Bütün evreni tamamen ruhi yapıdan ibaret görenler de, evreni tamamen maddi

☞ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

Yapıdan ibaret görenler kadar yanılmaktadır. Dualite mevcuttur. Madde madde olarak ruh da ruh olarak mevcuttur ve bunların her ikisi bir arada bulunduğu sürece bizim için bir varlık evreni, varlık kâinatı, kozmos meydana gelmiş bulunmaktadır.

Yaşayışımızın en büyük ve bitmez tükenmez gayesi tekamül etmektir. Mükemmelliğe ulaşmak içindir. Daha doğrusu mükemmellik içinde sürüp gitmek içindir. Belirli bir noktaya kadar süren tekamülü düşünmüyoruz. Bazılarına göre tekamül, bir yere erdemdir. Burada da Budizm'in bir yanılığı vardır: Nirvanik safha (saf temiz şuur hâli) ancak dünya tekamül plânının (vasatının) üstüne çıkmayı ifade etmektedir. Dünya realitesinin üstüne çıkmayı ifade eder Nirvana. Ya da kesin bir şekilde dünyada enkarne olmamayı telkin eder, Budizm. Yoksa evrenin bütün tekamül vasatlarından tamamen kurtulmuş ve sıyrılmış ve dolayısıyla Tanrısalığa ulaşmışlık anlamına gelmez. Bunlar yanılıdır.

O halde varlık kendisine ıstırap veren bu tekrar-tekrar doğuşa, her seferinde ayrı bir ıstırap gayyasına girmesine niçin mecbur olsun? Bu akılsızlık değil midir? Buna karşı gelemiyor varlık. Niçin? Bunun bizim için tek bir karşılığı var: Tekamül etmek ihtiyacında olduğu için. Tekamül etmeye muhtaçtır ve bu ihtiyacını kesin şekilde maddede uygulamaya yapmak, onun içerisinde kendi kendini şuurlandırmak ve aydınlatmak zorundadır. Çünkü varlık olmasına sebep budur. Onun varlık olması maddeyle bir arada bulunmasındandır. Dolayısıyla her ne olursa olsun devamlı şekilde maddeyle beraber yürümek zorundadır. Çünkü kendisinin tekamül etmeye ihtiyacı vardır. İşte bütün varlıkların eşit olduğu nokta burdadır. Her varlık kendisinin tekamül etmeye ihtiyacı olduğunu kesin şekilde bilir. Bu, şu andaki şuurumuzda mevcut olan bir bilgi değildir. Bu, en derin şuuraltımızdadır. Ne Freud'un, ne Adler'in ne de Young'un ulaşabildiği yerde, onların haberlerinin bile bulunmadığı derin şuurda yazılıdır. Bizim ÖZ'ümüzde mevcut olan bir nevi emirdir.

Belki de o noktada bizim kaderimiz başlamaktadır. Böyle bir emri kabul etmekle bi-

zim ilk kaderimiz başlamaktadır. Hürriyetimiz o noktada ilk önce sınırlanıyor. Tekamül sürecine girişimizle bu iş başlıyor. Ve dünyadaki bütün bu olup-bitenler (hangi dalda olursa olsun) hepsi geçicidir, ve hepsi insanın tekamül ihtiyacına cevap vermek için bir mekanizmadan ibarettir. İnsanı geliştirmeyen, insanın hürriyetini arttırmayan, insanın daha fazla şuurlu olmasına benliğine daha çok hâkim olmasına imkân vermeyen hiç bir şey esas temel değildir. Gaflete gaflet katmaktan başka birşey değildir. Otomatizmayı daha da arttırmaktan başka hiçbir önemi haiz değildir. Yani ne sırtın peklığı, ne karnın tokluğu insanın tekamül ihtiyaçlarının esasını teşkil etmez. Bunlar, vicdanını geliştirmiş, hakaniyet duygusunu geliştirmiş varlık sevgisini geliştirmiş, şuurlanmış olan bir varlığın kendiliğinden yapacağı işlerdir: Herkesin karnının tok olması, herkesin sırtının pek olması, herkesin insanca yaşaması şuurlanmış bir varlığın kendiliğinden yapacağı işlerdir. Dünya insanının kafasından çıkarmış olduğu doktrinlerin hiç biri insanın sorunlarını halletmemiştir. İstırapı kat bekat arttırmaktan başka hiç bir işe yaramamışlardır. Çünkü istinad edilen temel şimdide kadar hep madde olmuştur. Maddeye dayanılarak yapılan tarifler bugün artık geçerliliklerini yitirmiş bulunmaktadır. Ama bütün dünyadaki düzen değişikliğini gene de bilgi meydana getirecektir. Bunların ipuçları bugün gerçek bilim adamlarının elinde bulunmaktadır. Hakikî, dürüst, temiz bilim adamlarının elinde insanlığın kurtuluşu için, insanlığın aklını başına getirebilmesi için birikmiş çok bilgi var ama, bunları kullanıp, kullanmamak artık onların elinde değildir. Bir takım otoritelerin elindedir.

İnsan topluluğunu daha akıllıca, çok daha hür, çok daha vicdanlı, çok daha şuurlu, çok daha sevgi dolu, tam kardeşçe ve arkadaşça bir araya getirecek bilgiler bir çok yerlerde temerküz etmiştir, henüz gizli tutulmaktadır. İnsanlığın gözünün açılması bu bilgilerin ortaya çıkışına bağlıdır.

Buddha da zamanında, insanların açılmaları, yükselmeleri, tekamül etmeleri için şartlar koymuş, yollar göstermiş tüm insan-

(Devamı sayfa 28'de)

Ruhsal Tebliğlerden ANALİZLER

Yüksek Benliğimiz

Bir süredir sözünü ettiğimiz ölüm, ölüm korkusu, nedenleri ve yenilmesi konulu ruhsal bilgileri müteakip; 31 Mart 1972 tarihinde verilenlerin hemen arkasından yapılan bir girişle; «SÂDIKLAR PLÂNI» takma isimli ruhsal kaynak, 21 Nisan 1972 tarihinde de devamla, bedensel benliğimizle beraber «Yüksek Benliğimiz» hakkında, aşağıda okuyacağınız yüksek bilgileri lütfetti:

— Şimdi dinleyiniz:

Bir varlık, madde kâinatına intikal ettiği zaman, üç bilgisiyile intikal eder. Üç bilgisinin ona kazandırmış olduğu yüksek hamule (veya siz buna potansiyel dersiniz), varlığın, bu kaba âlem içerisindeki faaliyetlerinde en büyük yardımcısıdır. Sizin en büyük yardımcınız, bizzat kendiniz, kendi yüksek benliğinizdir. Kendiniz ve kendi yüksek benliğiniz, aynı şey değildir. «Kendiniz»den mak-sat, şu anda zamanınızı ve mekânınızı tayin eden idrakiniz ve şuurunuzla olan sizsiniz. «Yüksek benliğiniz»se, şu andaki zaman ve mekânın dışında, müteal bir zaman ve mekânın süreçlerine tabi olarak faaliyette bulunan bir varlıktır. O varlığın kudreti, şu andaki beyin vasitanızla anlaşılması güç olan bir kudrettir.

Demek ki insan, «iki insan»dır. Birincisi, bedendeki siz. İkincisi, bedende olmayan siz...

Bir eldivenden farksız olan beden, içinde bulunan parmakların faaliyeti nispetinde canlı gözüktür. Fakat parmakların sahibi ise, bedenden müstakildir.

Sizin parmaklarınızı, beyin vasıtası ile hareket eder. Yani beden, yüksek varlığınız vasıtasıyla kaimdir. Ama siz, yüksek varlığınızdan bihaber ve sadece eldiven olarak mevcut olduğunuzu, bir icap olarak kabul etmişsinizdir.

Şu söylediklerimizi, bir çok yerde, bir çok kereler işittiniz ve okudunuz; amma, hâlâ yüksek benliğiniz ile bedensel benliğiniz arasındaki tefriki yapamazsınız. Ve hiç bir zaman hatırinize, yüksek benliğinizden istimdatta bulunmak gelmez. Ve size, en büyük yardımcının yüksek benliğinizin olduğunu da bilmezsiniz. Yaşı siz, sizin dostunuzsunuz.

— Evet, Yüksek benliğiniz, hakiki varlığımızdır. Yüksek benlik, çok şumüllü bir varlık olmak hasebiyle, ancak vasıflarının ve güçlerinin bir kısmını, kaba maddeye tesir etmiş olarak bir insan tarzında, bir bedenli varlık tarzında tezahür edebilir. Bu, üçyüzlük derecelik bir şuur alanının, ancak 25-30 derecelik dilimine tekabül eder. Böylece bütün kuvvet ve kudretiyle yüksek benliğiniz, kâinatın seyyal maddeleri içerisinde, yüksek melekeleriyle beraber mevcudiyetini sürdürür.

Fakat bedene bağlanmış yüksek benliğin bu kısmı, kendinden öyle bir şahsiyet ayrımı içinde bulunur ki, bu ayrılmış şahsiyet, asıl bağlı bulunduğu şahsiyetten bihaber (habersiz) kalır. O zaman, sanki varlık, ikiye ayrılmış gibidir: Bir bedendeki, bir de onun dışındaki...

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

Yüksek benliğiniz, bir kâinat varlığıdır. Halbuki bedenli siz, bir dünya varlığınız. Yüksek benliğiniz, bir kâinat varlığı olmakla, büyük bir hareket serbestiyetine sahiptir. Dünya varlığı olarak siz, hareket serbestiyeti olarak, mahdut (sınırlı) bir hürriyete sahipsiniz. Yüksek benliğiniz, hür düşünceye, hür vicdana ve buna paralel olarak öz bilgiye (cevheri öz bilgiye — M.S.) sahip bir varlıktır. Halbuki sizin yeryüzündeki durumunuz malûm... Bir kimse, bedenli varlık, daima kendi yüksek benliğinin kontrolü altındadır amma, bu kontrolün nasıl, hangi şartlarda ve nereden yapıldığını hiç bilemez. Mamafih, insanlığınız, bugünkü seviyesinde gayri-şuur olarak ifade ettiğiniz özel bir halin, derin bir ruhiyatın, insanın fiziki ve psişik bütün fonksiyonlarına müessir olduğunu keşfetmiştir. Şimdiki halde, bu gayri-şuuri vasıtayı, yüksek benliğinizin irtibat noktası, gidiş noktası olarak kabul edebilirsiniz.

Evreñsel bir şartlandırma içinde bulunan yüksek benlik, bir nevi öz bilgidir. Öyle bir öz bilgi ki, kendi varlığı hakkındaki bütün sebep-netice zincirlerine vâkif ve aynı zamanda kâinatın bütün kanun ve icaplarına muti... Bu iki husus, onun madde hakkındaki bilgisinin, madde üzerindeki müessiriyet kudretinin inkişafına ait bulunan melekelerinin gelişmesini temin etmek için enkarne olmasına mâni de teşkil etmez.

Demek ki, yüksek benliğiniz, sadece kendisine has bazı tecrübeleri edinmek, sentezleri yapmak için bedenlenmiyor. O, bedeni teşkil eden maddesel kütle'nin de tekâmülünü temin etmek için enkarne olmuştur. Böylece maddi sistemleri yönetmenin egzersizlerini yapmaktadır. Bu noktaya dikkatinizi çekeriz... Yüksek benliğiniz bu derecede şümülü, derin, parlak, öz bilgiye sahip olmasına rağmen, bir beden mahpesi içerisinde bir takım talim ve terbiyeye muhtaç halde bulunmasının paradoksuna cevap bulur.

Tekrar ediyoruz ki, yani yüksek varlığınız, beden içerisinde sadece tecrübesini yapmakla kalmıyor, belki daha ziyade maddenin tekâmülünü temin ediyor. Ve özellikle madde sistemlerinin idaresini öğreniyor. Ve işte

bu derecede madde sistemini idare ediyor ve ona öyle bir seyyaliyet temin ediyor ki, yeryüzündeki bir varlık, meselâ insan varlığı, bu seyyaliyetin, bu inceliğin, bu nezahatin belirtisi olarak, zekice, şuurluca, duyguluca hareketler etmeye başlıyor. Bunlar, yüksek madde organizasyonunun gitgide salâbet kazanması, gitgide yüksek seviyeli madde toplulukları haline gelmesinden ötürüdür.

İnsan bedenini teşkil eden madde sistemi şuurlandırılıyor. Beyin, bir şuurlandırılmış sistemdir. Vücut içerisinde ruh yoktur. Vücut, yüksek ben'inizin, bir yüksek şuarı altında neşvünema bulmakta, gelişmekte ve şuurlanma yolunda olan bir madde sistemidir. O derecede inkişaf göstermektedir ki, bugün insan, kendinden başka herhangi bir şeyin realiteye mâlik olmadığını savunmaktadır.

Yüksek ben'ler için bu, maddeyi yönetmek ve maddeyi inkişaf ettirmek bakımından elde edilmiş olan epey yüksek bir realitedir. Büyük bir başarı sayılabilir.

Demek oluyor ki, bir insan, önce şuurlanma yolunda olan, kendinde, yani madde de meknuz bulunan geliştirilmiş fonksiyonların bir neticesidir. Et-kemik v.s.'den müteşekkil bu organik yapı, kendi çeperleri ve kendi dokuları içerisinde bir çok yetenekleri muhafaza etmektedir. Bu yeteneklerin geliştirilmesi için yüksek bir enerjiye muhtaçtır. Bu enerjiyi ona, enerjiyi bizatihi mâlik ve istihsal eden bir varlık verebilir. Kâinattaki hiyerarşik sisteme göre, bunu bir ruhi varlık yapabildiği gibi, daha geri seviyelerde, sizdeki gibi bir yüksek benlik tarzında değil, bir umumî organizasyon tarzında da meydana getirmek kabildir. Meselâ, bitkilerin ve hayvanların tekâmülünde böyle bir organizasyon hâkimdir.

İnsanın bu müşekkel halini ona temin eden yüksek benliği midir, yoksa organik yapının milyarlarca seneden beri elde etmiş olduğu melekelerinin bir sonucu mudur? Evet, müşekkel hal, yani formasyonu, organik yapının milyarlarca seneden beri biriktirmiş olduğu melekelerinin bir sonucudur. Kafa gövdenin üstünde, bacaklar gövdenin altında. Kolların, kulakların yeri, iç organların

sıralanışı, organik yapının kendi melekelerinin kâinat âhengine uygun olarak meydana getirmiş olduğu bir sistemdir. Bu noktaya da iyi dikkat ediniz.

Bu sistemden istifade edecek olan yüksek benlik, ayrıca maddeye, kendine göre bir sivil vermeye çalışmaktadır. Müşekkel halini elde etmiş olan organizma, organik yapı, ancak melekelerini inkişaf ettirdiği sürece daha müessir bir şekilde vasıtalık etmeye âmadedir. Öyleyse yüksek benliğin öncelikle yerine getirmesi icabeden husus, organizmanın melekelerini geliştirmektir. Bu da ancak, yüksek benliğin organizmaya, ayrı bir şahsiyet kazanmışçasına bağlanmasından meydana gelen bir tecrübe bütünü ile, bir hayat ile olur. Burnuna üflenen nefes, yüksek benliğin organizmaya verdiği enerjidir. Yüksek benlik, Tanrı'nın, Kaadir-i Mutlak olan ve her yerde mevcut olan Tanrı'nın tohumudur. Bu tohum, tıknı Tanrısal Enerjiye benzeyen enerjiyi havidir. Diriltilebilir, ihya edebilir. Yeniden kurabilir. Yeniden çözebilir.

Şimdi, maddî kâinatımızın her safhasında mevcut olan bütün varlıkların, fizik varlıkların bünye teşekkülâtı, kendi ortamlarının içerisinde geçirmiş oldukları milyarlarca senelik tecrübesi sonunda hâsıl olan yeteneklerin bir muhassalası, bir şekli umumisidir. Ve yüksek benlik, bütün varlıkları inkişaf ettirmekle sorumlu ve vazifelidir. Kendinde meknuz Tanrılık Tohumu, bu ulvî enerjiyi, her mekânda, her varlık sistemini, fizikî varlık sistemini geliştirecek kudrettedir. En kabasından en seyyaline kadar bütün maddî âlemlerde yüksek benlikler, saçak saçak, sicim sicim mevcuttur. Ateşteki varlıktan, havadaki varlıktan, topraktaki varlıktan sudaki varlığa kadar; esiri varlıktan, en kaba, en geri, atom altı dediğiniz varlığa kadar her yerde ödevi, madde âleminin inkişafına ve onların da şuurulanmasına çalışmaktadır.

Her şuurlanan madde, buut değiştirir. Astral âleminizin kaba kaynağı, fizik âlemdir. Fizik âlemin en seyyal noktası, astral âlemin en kaba noktasıdır. Ve orada yapılacak olan transfer, yüksek benliğin en sevinç verici vazifelerinden biridir. Çünkü astral madde, canlı maddedir. Yani, şuurulu maddedir.

Haftaya devam edelim. Bugünlük bu kadar.

Gelecek yazımızda devamını vermek üzere burada konuyu keserken, küçük bir ek yapmayı, üzerinde daha isabetli düşünmek için gerekli, yararlı saydık.

Şöylece düşünersek, bu hayatımızdan önceleri, insan olarak, dünya insanı olarak yaşadığımız sayısız yaşantılarımızın birikimi olan, büyük ve değerli bir bilgi hazinemiz var. Ve yüksek benliğimizin ihtiva ettiği bu hazine, bu hazır bilgi sermayesi bizimidir...

Dünyaya gelirken, yeryüzü yaşam plânımıza göre, bu gizli, bu hazır hazinemizle bağlantımız, yüzde bir, yüzde iki, yüzde üçtür. Ve en çok yüzde on gibi bir bağlantı olabiliyor (Örneğin üstün insan dediklerimiz, dahilerimiz, bu sonuncu yüzde onluk bağlantıya yakın bir bağlantıya müstehak görülenlerdir...) Ama, lâıyk görüleni, azaltmak veya çoğaltmak dondurulmamıştır. Çabalarımız ve başarılarımız, bu bağlantı yüzdelerimizi artırabilir...

Şimdi şöyle düşünebiliriz :

Bir büyük birikim olan, kendi malımız bir hazinemiz, bir bilgi dağarcığımız mevcut.. Neden, sıkıştığımız zamanlarda önce bu kendi malımızdan yararlanmak istemiyoruz da, daha uzaklardan yardım umuyoruz? Bizî görüp gözetenler, bizi, bir bütün olarak görüyorlar... Kendimizde mevcut olandan yararlanmak dururken, onu ihmal edip, yahut saklıya almış gibi davranıp, başka kapılar çalmak niye?!... Bunu görenler, en hafifinden «şu zavallıya bak hele!...» demezler mi?...

«Kendini bil!»den murat, herhalde bu olsa gerek. Ve kendini bilmenin bir yolu olmalı ki, demişler bu sözü yüzyıllardır... Herkes aynı evrim düzeyinde bulunmadığına göre, keşfedilecek evrim yollarımız da başka başka ve ancak bize göre olacaktır elbet. Tek metot yetseydi ve de olsaydı, bugüne dek herhalde bulunurdu. Ve böylesine zorlanmazdık kendimize yeteni bulmaya...

Yüksek benliğimizle irtibat kurmanın bir yolunu mutlaka bulmalıyız. Önce bizde olanı kullanmağa çalışırsak, bizde olmayan zaten verilir... (M.S.).

Kızıl Tugaylar

(Sahife 9'dan)

teknikler ve malzeme, çok gizli de olsalar, Sovyetlerin bu konudaki araştırmalarında öğrendiklerimize tekabül etmemektedirler. Ayrıca, ayrı görüşte olanların yapıtlarını tamamı tamamına yayınlayacak, BEST-SELLERS'lerinin büyük bir kısmını gerçekleştirmiştir. Kızıl yayımcının Moskova ile olan münasebetlerinin çok sıkı olmadığı söylenemez.

Bu hale göre, politik cinayete adanmış olan bu yeni inandırma ve beyin yıkama kud-

retinin kaynağını başka yerde aramak gerekir. FELTRINELLİ, BAADER ve çetesi mensupları gibi, son derecede acaip haller içinde ölmüşlerdir. Alman lider için, göze batar şekilde teşkilatlanmış, modern gizli cemiyet ve hayret verici bilimsel sırlardan haberdar edilen kimse arasında bir hesap nizamnamesi bulunduğunu anımsatmıştık. İtalyan yayımcının, hâlen modern İtalya'da etki yapan bu günkü CARBONARI'lerle çok yakından ilişkisi olduğu bilinmektedir. (Nostra : 314)

Gizli Öğreticilik

(Sahife 24'den)

liğa ışık tutmaya çalışmıştır. Aslında onun söyledikleri çok basit şeylerdi ve kendisinden sonraki dini metinlerde de tekrar edilegelmiştir :

1. Herşeyin en gizli taraflarını görebilecek mânevî bir göze sahipolmak,
2. Doğru bir düşünceye mâlik olmak,
3. Doğru sözlü olmak,
4. Doğru hareketli olmak,

5. Doğru yaşamak,
6. Doğru bir şekilde çalışmak ve uğraşmak,
7. Doğru muhakeme yürütmek,
8. Doğru olarak dikkati bir yere temerküz ettirmek,

Yani insanların kendilerini düzeltmeleri için uymaları gereken hususlar aslında bu kadar da basittir. Bir sürü felsefeye ve hezeyana hiç ihtiyaç yoktur.

(Bu Bölümün Sonu)

Spirit Aktüalite

(Sahife 21'den)

ve bakım ustalarının gözünden kaçmamaktadır. Ustalardan bir tanesi arabaya istavros çıkartma işareti yapmaksızın girmediğini ifade ettikten sonra, bir anısını şu şekilde anlatmıştır : «Bir defasında araba arızalı diye motorun hemen hemen yarısını yere indirmiştik. Birşey bulamadık. Diğer kısımları da sökmeye başladığımız

zaman motorun birşeyi olmadığını söyledi. Bunun üzerine ben yine istavroz çıkartma işaretimi tekrarlayarak dua ettim ve monte etmeye başladık. İşimiz bittiği zaman araba tıkır tıkır çalışıyordu.

Adını vermekten çekinen usta : «Bu arabada kesinlikle bir hayalet bulunmaktadır ve o buradan çıkarılmalıdır (ex-

orcised). «Arabanın bağlı bulunduğu şirketin yöneticileri bütün bu olup bitenleri kulak arkası etmektedirler ama, yine onların içlerinden bir memur bakın ne demektedir : «Bazıları hattâ otobüsün içinde hiç kimsenin bulunmadığı zamanlarda merdivenlerden yukarı doğru çıkan ayak sesleri işittiklerini söylemektedirler.» (SUNDAY MIRROR'dan)

Uzayda Hayat Konusu Birleşmiş Milletlerde

UZAYLILAR BİRLEŞMİŞ MİLLETLERDE

Bilindiği gibi yıllardan beri Birleşmiş Milletler'in dünya sorunlarını çözmedeki çalışmaları ümidedildiği kadar etkili olmamaktadır. Geçtiğimiz günlerde yapılan görüşmelerle Birleşmiş Milletler ufuklarını öteki dünyalara genişletmiş bulunmaktadır. Genel Kurulun «Özel Politika Komitesi» tanımlanamayan uçan objeler (UFOs) konusuna el atmıştır. Bu aslında, iki yıldan beri bu konuda da çalışmalar ve görüşmeler yapılması gerektiğini ısrarla ortaya koymaya çalışan Grenada Başbakanı Eric Gairy'nin çabaları sonucu ortaya çıkmış bir gelişme olarak nitelendirilmektedir. En sonunda bu yıl konunun gündeme alınmasını gerçekleştirebilmiştir.

Başbakan Gairy zaman zaman yaptığı konuşmalarında konunun Birleşmiş Milletler'de incelenebilmesi için özel bir bölümün oluşturulması gerektiğine ve 1978 yılının (Tanımlanamayan Uçan Objeler) UFO'lar yılı olarak ilân edilmesine değinmiştir. Başbakana göre bu yıl da konuyla ilgili uluslararası bir kongrenin ülkesi Grenada'da yapılmasından kıvanç duyacaklarını da belirtmişti. Bilindiği gibi bunlardan ilki Meksika'nın Akapulko kentinde yapılmıştı. Bunlardan başka Birleşmiş Milletler ve Grenada UFO'larla ilgili hatıra pulları da yayınlamalıdır. (Çevirenin Notu : Söz konusu pullar Grenada Devleti tarafından geçtiğimiz yıl bastırılmış olup, bir takım alınması hususunda girişimlerde bulunduğumuzu sayın okuyucularımıza ve UFO araştırmalarına bildirmek isteriz.)

Başbakan Gairy'nin bu girişimlerinden sonra Birleşmiş Milletler'e üye ülkelerin dörtte üçünün katıldığı ilk toplantı bir UFO'ya benzer şekilde tertiplenmiş bir salonda yapılmış, hattâ bazı ülkeler toplantıya birden fazla delegayle katılmıştır. Ayrıca 200 kadar da sivil izleyici katılmıştır. Delegelerin ekseriyetinin kadınlardan oluşması dikkatlerden kaçmamıştır. İngiltere'nin delegeleri erkek delegelerdi. Grenada Hükümetinin başka gezegenlerden gelecek (gelmesi muhtemel) galaktik medeniyetlerin temsilcileriyle (uzaylılarla) karşılaşma ve alınacak tavır konusunda yapmış olduğu uyarılar delegerce ilgiyle izlenmiştir. Ayrıca çeşitli dünya ülkelerinde gişe rekorları kırmakta olan ve dilimize BULUŞMA adıyla çevrilmiş bulunan **Encounters of The Third Kind** isimli filmin halk üzerindeki etkileri üzerinde de durulmuştur. Bundan başka toplantı sonunda konuyla ilgili yayınları ve literatürü içeren bir broşür hazır bulunan delegelere dağıtmıştır. Toplantıda Başbakan Gairy tarafından yapılan konuşma ilgiyle izlenmiştir.

Başbakanından sonra sözü alan Grenada'nın Birleşmiş Milletler Temsilcisi Wellington Friday bu başlangıç çalışmasının ve bu mikrofondan yapılan konuşmaların tarih koridorları boyunca yankılanacağını ve geleceğin nesilleri tarafından ilgiyle izleneceğini, UFO'ların küçümsenerek, dudak bükülüp geçilecek bir konu olmadığını vurgulamıştır. Devamla, «Dünya zeki varlıkların yaşadıkları tek ve biricik gezegen olamaz. Başka gezegenlerde yaşayanlarla bağlantı kurmanın olanakları a-

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

raştırılmalıdır. Böyle bir girişimde dünyayı temsil edecek en iyi organizasyon Birleşmiş Milletler Teşkilâtı veya bunun görevlendireceği bir gurup olacaktır.» Bir saatten fazla süren konuşmasında Mr. Friday Uzaylılar tarafından şu veya bu nedenlerle alınıp götürülmüş dünyalılar konusuna da değinmiştir. «İşin tuhafı: bütün bu gözlem ve olaylara rağmen, olup-bitenlerin üzerine yöneticiler tarafından adetâ bir örtü çekilmiş durumdadır. İşte Birleşmiş Milletlerin değiştirmesi gereken hususlardan birisi de bu olmalıdır.

Mr. Friday'den sonra söz alan bir delegenin konuşması bittiğinde başkan anlatılanları ve verilen bilgileri değerlendirmek ve hazmetmek için toplantının devamını ileri bir tarihe (Çarşamba'ya) ertelemiştir. (THE TIMES'dan).

**

PROF. HYNEK İLE MÜLÂKAT

(Chris RUTKOWSKI)

Kapıyı çaldım, bekledim. İçeriden gelen birtakım sesler ve sessizlik... Tekrar çaldım. Bu defa açıldı. Elinde kalemiyle Prof. Hynek kapıdaydı, beni oturma odasına buyur etti. Ayakkabıları ayağında değildi ve üzerinde son derece rahat bir ev kıyafeti bulunuyordu, sıradan bir aile reisi gibi... Aslında kıyı mahallelerinden birinde oturan sakallı yaşlı dedelerden biri gibi... Fakat çalışmaktan usanmamış bir dede. Sürekli seyahatlerle, davet edildiği konferanslarına adetâ yetişmekte güçlüğ çekiyor.

Çok geçmeden karısı geldi içeri. Gri saçlı son derece güzel bir hanım. Görünüşe bakılırsa o da en azından kocası kadar aktif. Kayak yapmak üzere evden çıkmaya hazırlandığı belli oluyordu. 15 ve 16 yaşlarındaki iki oğlu da odaya anneleriyle birlikte girmişti. Hecla Adasına Güneş Tutulmasını izlemek üzere onlarda Anne-babalarıyla birlikte gelmişti. Herkes gibi onlar da olaydan oldukça çok etkilenmiş benziyordu. Adaya bu amaçla gelmiş olmalarına rağmen bilebildikleri sporlarla ilgili her türlü malzemelerini de getirmeyi ihmal etmemişe benziyorlardı.

Önce Bayan Hynek'e birkaç soru sorup

soramayacağımı rica ettim. Kabul etti. Her zaman merak ettiğim bir soruyla açtım konuşmayı: «Kocanızın ilk olarak, — Artık UFO-LAR'ı inceliyorum— dediği günü hatırlıyor musunuz?»

«Benim de tuhafıma gider. Böyle bir gün hiç olmamıştır. Bu, yavaş yavaş başlamış bir incelemeydi. Muhtemelen 1948'lerde başlamıştı zannedersem. Gökyüzündeki bazı ışıklarla ilgili bir raporda meteorlarla ilgili olanları ayıklaması istenmiş kendisinden o zamanın Hava Kuvvetleri tarafından. O zamanlar çalışmalarını pek belirgin değildi.»

Soru: Eşinizin Uçandairelerle ilgilenmekte olduğunu anladığınız zaman endişeli miydiniz?

Cevap: Hayır. Bu o kadar tuhaf birşey değildi.

Bu arada oturduğu yerden Prof. Hynek söze karıştı: «Başlangıçta yanlış bir soru sorabilirdi bana. «Nereden geliyorlar?», «Buraya kadar nasıl gelebiliyorlar?» gibi klasik sorular gibi... Bunu tabii karşılamak gerekirdi, çünkü kendisinin konuyla ilgili gerekli temeli bulunmuyordu. Bu bakımdan yapılacak açıklama da bir işe yaramazdı. Korkarım başlangıç günlerinde bu konularda çok fazla birşey konuşmuyorduk.» Bayan Hynek tamamladı: Fakat şimdi aradan geçen yılların öğrettikleriyle konuya tamamen açık durum-

da bulunuyorum. «Konunun anlaşılmasının niçin bu kadar yıllar aldığı hâlâ anlamış olduğumu yine de sanmıyorum.» diye devam etti Prof. Hynek. «Jacques Valleé gibi bir araştırmacının ortaya çıkmış olmasını büyük memnuniyetle karşılıyorum. Konunun birçok bakımlardan aydınlanması bakımından önemli bir kişidir.»

Soru: Her büyük adamın arkasında büyük bir hanım vardır, ne dersiniz? diye Bayan Hynek'e sordum.

Cevap: Hayır, dedi. Başlangıçta değil. Dediğim gibi, aradan bir süre geçmişti.

Soru: Çocuklarınızın düşünceleri nedir?

Cevap: Çok önemsemezler. Prof. Hynek lâfı aldı: Bazen —Babam yine televizyonda...— derler. «Bir defasında, Paul birbuçuk yaşındaydı, babasını televizyonda gördüğü zaman gidip ekranı öpmüştü.»

Soru: Onlarda babasının izinden gitmiyorlar mı?

Cevap: Scott Nükleer Fizikte, Joel de bir optik esya mağazasında çalışmaktadır.

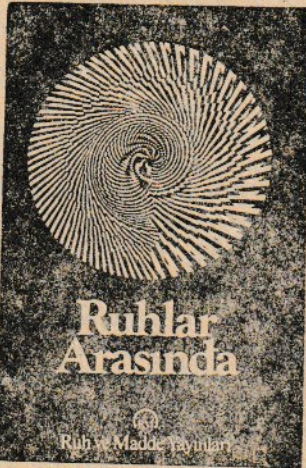
Fakat Paul ve Ross 16 ve 15 yaşlarındalar. Göreceğiz, ne olacaklar...

Soru: Eşinizin yaygın ünü hakkında ne düşünüyorsunuz?

Cevap: «Bu, tuzak gibi birşey... Bundan hoşlanmıyorum çünkü...» Kocasını lâfı ağzından aldı: «Buna katılmıyorum. Bizim yaptığımız işte biraz ortalarda görünmek gereklidir. Örneğin, yakında Hava Kuvvetleri Akademisi'nde bir konuşma yapacağım. Eğer şimdiye kadar olduğu gibi görünmeseydim, böyle bir konuşmayı benim yerime başkası yapıyor olacaktı. Hemde büyük bir olasılıkla doğru dürüst ve objektif olmayan biri... Çalışmada ortam da gereklidir.»

Soru: Çalışmadığınız zamanlarda dinlenmek için ne yaparsınız? Tavla oynarım, klasik ve opera müziği dinleriz.» dedi Bay Hynek. «Ve okuruz.» diye ilâve etti Bayan Hynek. «Evet, okuruz.» dedi Prof. Hynek, «Ama bu yakınlarda okumaya pek vaktim olmuyor.» (MAPIT SKYWATCH'dan).

Ruhlar Arasında

ÇIKTI

Ruhçuluğa Bilimsel olarak uygulayacaksanız, bu kitabı kesinlikle okumanız gerekir. Obsesyonlardan sakınmak için, bilgili olmak gerekir. Fakat neyi bileceksiniz, nasıl?

— ÖDEMELİ İSTEYİNİZ —

Plâzmik Bulutların Esrarı

• EROL ERKMEN

Gök Bilimi ile ilgilenen astronomlar geçtiğimiz günlerde hayli ilginç bir araştırma neticesinden bahsettiler. Şimdi Kozmik Bulutlardan sonra ortaya uzayda hangi nedenle dolaştığı belli olmayan PLÂZMİK BULUT'lar meydana çıkıyor. Diğer ilginç bir yön ise bu plâzmik bulutların arada bir dünyamız atmosferine de girdiği. Henüz elimizde Plâzmik Bulutların yapısı ile ilgili bilgiler olmamakla beraber, Plâzmik kelimesinin anlamı bize bir takım fikirler verebiliyor. Bilindiği gibi Plâzma bir hayat unsurudur, bunu bazı celse tezahürlerinde meydana çıkan Ektoplâzma'nın görevi ile bağdaştırmak da mümkün. Bedensiz varlıkların bu tür tezahürler olan celselerde görünüp elle tutulabilir bir hale geldiği hepimizce malûmdur.

Uzaydaki Kara Delik tabir edilen sönmüş yıldızların, bir anda çekim cazibesine alarak yuttuğu galaksiler düşünülecek olursa, Plâzmik Bulutların da bu tür bir yoğunluk arttırmak için canlı organizmaları yutması imkân dahilinde sayın okurlar.

Plâzmik bulutların keşfi, hayatın başlangıcı ve Evrenin yapısı ile ilgili bütün kuramları alt-üst edebilecek nitelikte, olup üzerinde çok çeşitli yorumlar yapılmasına müsaittir. Ancak bu PLÂZMİK BULUT'ların arada bir dünyamız atmosferine girdiklerinin açıklanması olaya çok daha fazla ilgi toplamakta. Bu sav'ı doğrulayacak olaylar çok. Bu olaylar daha ziyade uçakların başına geliyor. Bazı olaylarda uçak pilotları birdenbire önüne çıkan Uçan Dairelere ait bir çok rapor veriyor ve bu uçaklardan bazıları fosforlu gibi parlayan bulutlara dalıyor, bir daha da bu uçaklardan ne haber alınabiliyor, ne de içindikiler bulunabiliyor. Bilim adamları bu

tür kaybolmalar hakkında yeterli açıklamalar da bulunamadılar ama bazı UFOLOG'lar uçakların Uçan Daireler tarafından kaçırıldığını söylemekten çekinmediler. Aslında Adamski bunu çok güzel açıklıyor (RUH ve MADDE sayı 220, Mayıs.) ve «Bazen radar ekranlarında Uçak ile Uçan Daire yanyana ya da arka arkaya görülür, sonra uçak birdenbire kaybolur. Ama bunun açıklanması yapılırken, Uçan Daireler tarafından «KAÇIRILDIĞI» söylenir. Fakat bana söylendiğine göre bizim uçaklarımızdaki cihazların yetersizliğinden dolayı, pilotlarımız bu bulutların farkına varmamaktadırlar. Bunun önüne geçebilmek için uzaylılar ellerinden geleni yapmaktadırlar. Bizim uçakların önünden giderek çoğu zaman bu bulutları etkisiz hale getirmektedirler» diyor ve şöyle devam ediyor. «Bununla birlikte böyle trajik olayları önliyemedikleri olmuştur.»

Hemen aklımıza 7 Ocak 1948'deki Yüzbaşı Mantel olayı geliyor. Mantel bu tür bir sis'in içinde kaybolanlardan sadece biridir. Şimdi bu tür esrareniz kaybolmalara ait bir kaç olay nakledeyim. Belki de PLÂZMİK BULUT'lar, Bermuda ve Japon Denizi esrarına üçüncü bir açıklama getirecektir.

16 Aralık 1974: Pilot Mike Ropby yönetimindeki Cessna-172 tipi özel uçak, Don Parris ve Kelly Hanson adlarındaki iki yolcusuyla Haiti'ye doğru uçuyordu. Ani olarak ortaya çıkan ve uçağı kovalamaya başlayan, kendi etrafında dönen bir bulut tarafından felâkete uğradı. Uçak bu yüzden İna-gua'da bir tepeye çarptı. Pilot hemen öldü, yolcular ise yaralı olarak kurtarıldılar. Florida'da çıkan gazetelerin yazdığına göre Uçak, Bimini üzerinden bir takım âletleri çalışamaz oldu. Uçak tam mecburî inişe geçeceği anda yolcular birdenbire bir bulutun kendilerini kovaladığını gördüler ve uçak düşerek parçalandı.

1964 Kasım Ayı: Pilot Chuck Wakely, berrak bir gecede, Andros'dan, Miami'ye doğru uçuyordu. Birden bire sise benzer bir parlaklık uçağı kanatlarından başlayarak sarmaya başladı. Bu bir müddet devam etti ve daha sonra da bu esnada arzalanmış göster-geler parlaklığın kaybolmasıyla normale dön-

dü. Pilot çok büyük bir yorgunluk hissettiğini ifade etti.

1966 (Kesin tarih yok) Kaptan Don Henry'nin bulunduğu GOOD NEWS isimli Romörkür Porto Rico'dan Fort Lauderdaleye doğru, petrolüm nitrat taşıyan tayfasız bir gemiyi çekerken tayfalar arkadaki teknenin bir bulut tarafından sarıldığını hayretle gördüler. Olaya ait kaptanın hayli uzun bir söylevi var. Bazı kısımları aynen şöyle : «Halat gergin ve ağırdı, ama ucunda tekne görünmüyordu. Tam onun bulunduğu yer, tıpkı bir bulut parçası ile kaplanmış gibiydi. Çevresindeki sular ise hayli kabarıktdı.» Don Henry bundan sonra halata asılarak büyük bir güç sarfettiğini ve tekneyi çekmeyi başardığını söylüyor. Fakat o sırada romörküdeki elektrik gücü yok denecek kadar azalmış bir müddet sonra da tükenmişti.

Yukardaki olaylara tanık olan kişiler şanslı kişiler olarak addedilebilirler, zira bu tür bulutlardan kurtulanlar çok az. Bazen koskoca bir gemi bu bulutların içinde kaybolmuş ve kendilerinden bir daha haber alınamamıştır. Bu tür ilginç olaylardan bir tanesi daha şöyle : 1960 Ocak ayında Amerikan SUPER SABRE tipi bir uçak diğer dört uçakla beraber havalandıktan kısa bir süre sonra kayboldu. Olaya tanık olan Victor Haywood adındaki kişi Kindley Field'de bir askerî üsde çalışmaktadır. Victor Haywood olayı şöyle anlatıyor : Hava açıldı, gökyüzünde hiç bulut yoktu. Saat 12.00'de USAF'dan 5 SUPER SABRE savaş uçağı St. Davis üssünden kalktı. O sıralar bu uçaklar ender görüldükleri için kalkışları ben de seyrettim. Yanyana dizilerek kıyıda yarım mil uzakta olduğunu sandığım bir buluta doğru gittiler. Biz bulutu genişliğine görüyorduk. Beş uçak da bu bulutun içine girdi ve diğer taraftan 4 uçak çıktı. Hemen araştırmalara başlandı ama hiç bir iz bulunamadı.

Evet sevgili okuyucular normal bulutlar hiç bir zaman bir uçağı kovalayıp yutmazlar veya gemileri parçalamazlar. Fakat bizler şu tahmini yapmaktan kendimizi alamıyoruz; Görülen bu bulutların içinde belki de bir şey var, bir madde olabilir, bir boşluk olabilir, bulutun içine giren canlıların plâzmalarıyla yoğunluğunu artırıp bilinmeyen bir göreve

doğru kaybolabileceği de ihtimaller arasında. Fakat bu tür olayların dünyanın belirli bölgelerinde olması da işin ilginç diğer tarafı. Memleketimizde de bu tür kaybolmalar Çanakkale ve Hakkari dolaylarında vukû buluyor. Bunlardan en ilginç olanı ise şüphesiz ki, Çanakkale savaşları sırasında bir İngiliz alayının tamamıyla kaybolması olayıdır. Olay 28 Ağustos 1915'de Gelibolu'da meydana geliyor. Kaybolmayı bazıları Türkler tarafından alay yok edildi şeklinde ele alsalar da, yapılan araştırmalar o sırada olaya tanık olan ANZAK birliklerine ve TÜRK birliklerine ait askerler İngilizlerin hiç bir zaman bu sırada Türklerle karşılaşmadıklarını söylüyorlar. Ayrıca tarih kitapları da bunu doğruluyor.

ANZAK sefer gücü, 1. ci Sahra Bölüğü, gözcülerine göre, İngiliz Alayı First Fourth Norfolk, Saros Körfezi'ndeki 60. cı Tepe yakınlarında yerdeki acap bir bulutun içine girdi ve bir daha da hiç görülmedi. Olaya tanık olanlar o sırada havanın açık ve bulutsuz olduğunu söylediler. Olay tanıkların imzalı ortak ifadelerine göre şöyle oldu :

— Sabah hava gayet güzeldi ve hiç bulut yoktu. Sadece 60. cı Tepe üzerinde ekme somunu kadar 6 veya 8 adet bulut mevcuttu. Rüzgârın hızla esmesine karşılık bulutlar şekillerini değiştirmiyorlardı. Biz 150 metre kadar üstdeki gözlem yerinde bulunuyorduk ve bulutlar tahmini 60 derece yukarıdaydılar. Bu bulut kümelerinin hemen altında (toprağın üzerinde denilebilir), bir bulut duruyordu ve aynı şekilde idi sanki uzunluğu 250, eni 60, yüksekliği de yine 60 metre gibi ve adeta katı bir şey gibiydi. Çok enteresan bir bulut olduğu için dikkatimizi çekti. Daha sonra bulut Kayacık Deresi'nin bulunduğu yere doğru indi uçları gri renkte idi. Yukardakiler de aynı renkdeydiler.

O sırada İngiliz Alayının dere yatağından 60. cı Tepeye doğru ilerlediğini gördük ve rapor ettik. Tepe 60'daki birlikler yardım için gidiyorlardı. Buluta yaklaştıkları zaman tereddüt etmeden içine girdiler, ama diğer taraftan kimse çıkmadı. Alayın en son erleride buluta girdikleri zaman bulut usulca yerden kalkmaya başladı. Sonra diğer bulutlara katıldı ve diğer bulutlarla beraber Trak-

(Devamı sayfa 36'da)

KURBAN

● M. ALİ USTA

(Geçen sayıdan devam)

Pazarlık biçiminde kurban verme daha çok Yunan Klasiklerinde görülür. Aristofanes, oyunlarında bu törenleri gülünç bir biçimde alaya alır. Örneğin «Kuşlar»da, Peithetairos bulutların içinde bir şehir kurar, böylece kurbanlardan çıkan dumanın tanrılara ulaşmasını önler. Tanrılar açlıktan ölecek duruma gelince yeni kurulan Cumhuriyetle anlaşmak için elçiler gönderirler. Bizler sizi tanıyalım, sizler de bizi doyurun diye.

Platon'un Euthyphre adlı diyalogu da buna benzer. Burada Sokrates «Kurban etmenin amacı nedir? Gerçekten bir etkisi var mıdır? Pazarlık edilmesi gereken ve değerli bir kurbanın yerine ucuz bir kurban verilse de farketmiyecek olan tanrılar ne çeşit tanrılardır?» gibi sorular sorar.

Yunan mitolojisinde «Toprak ana» Gaia'nın kendi çocuklarını öldürüp yemesi, Zeus'un oğlu olarak gösterilen, sarhoşluk ve verimlilik tanrısı Dionysos'un Titanlar tarafından öldürülüp yenmesi ve Zeus'un da onun Yüreğini yemek (Bakınız Azteklere) suretiyle yeni bir Dionysos meydana getirmesi, insan kurbanı geleneğinin izleri sayılabilir.

Tanrıların gönülleri armağanlarla alınılabildi. Zeus İlyada'da «Hektor bana, çok kıvrımlı İda tepelerinde ve büyük kentte bir çok yanık öküz armağan etti; bu yüzden yüreğim ona acıyor» diyerek Hektor'u yaklaştırmakta olan ölümden kurtarmayı düşünür. Dolayısıyla, karşılaştığında lutûflar elde etmeyi uman insanlar, tanrılara yiyecek ve içecek ya da kurbanın hoş kokusunu sunmak durumundaydılar.

İslâm tarihi sadece iki kurban olayından bahseder. Birincisi Âdem'in iki oğlu olan Habil ve Kabil'in kurbanları, diğeri Hazreti İbrahim'in oğlu İsmail'i kurban etmesidir.

Habil ve Kabil Âdem'in iki oğluna müslümanlarca verilen addır. Kur'anda adların

dan bahsedilmeyen bu iki kardeş, Allaha birer kurban adılar. Kabil kendi kurbanının kabul edilmediğini görünce kızar ve Habil'i öldürür. Bir tefsire göre bu olayın aslı şöyle olmuş: Âdem'in oğulları birer kız kardeşle birlikte ikiz doğmuşlardır. Âdem her erkek kardeşin diğer kardeşinin ikizi ile evlenmesini emretmiştir. Kabil ise çok güzel olduğu için kendi ikizi ile evlenmek istemiş, bunun üzerine iki kardeş kurban keserek evlenme konusunu çözümlenmek istemişlerdir. Sonuçtan memnun olmayan Kabil de kardeşini öldürmüştür, bu olayı Kur'ân şöyle anlatır. Mâide/27: Ey Resûlum, Ehli kitapta, Âdem'in iki oğlunun haberini hakkıyla oku. Onlar Allah rızasını kazanmak için kurban kesmişlerdi de birinden kabul edilmiş, diğerinden kabul olunmamıştı. Kurbanı kabul olunmayan diğerine — «Seni mutlaka öldüreceğim» demişti. Kardeşi de ona şöyle cevap vermişti: — «Allah ancak takva (Tanrı korkusu) sahiplerinin kurbanını kabul eder». İslâm'daki ikinci olay; İbrahim'in oğlu İsmail'i kurban etmek istemesidir. Bu olay hakkındaki tefsirlerden biri olayı şöyle anlatır.

İbrahim'in oğlu olmuyordu. Tanrı'ya yalvarıp: — «Eğer bana bir oğlan verirsen ben de sana en çok sevdiğim şeyi kurban ederim, demişti. Daha sonrada bir oğlu olunca, Tanrı da ondan verdiği sözü yerine getirmesini istemiş o da epeyce zorlanmalardan sonra oğlunu kurban etmeye götürmüştü. Orada bildiğimiz gibi karşısına bir koç çıkarılır ve o da koçu kurban ederek bu sorumluluktan kurtulur.

Bir kimsenin oğlunu kurban etmesi, ilk olarak bu olayda olmamıştır. Bu olayın geçmişte çok eskilere dayanır. İlk çağda, ön Asya'da, ilk doğan oğulların bazan çok acıklı, ama büyük bir önemleri vardı. Yüzyıllar boyunca insan kanına ve yanık et kokusuna düşkün olduklarına inanılan tanrılar için kurban edilmişlerdi. İsrail oğullarında bundan vazgeçmenin ilk anısı İbrahim'in İsmail'i kur-

ban atmeye hazırlanırken Tanrı'nın koç göndermesi hikâyesidir. İsrail oğullarında, ilk doğan oğulların kutsal ödevleri vardı. İlk doğan oğulların kutsal ödevleri vardı. İlk doğan için, tıpkı mahsulün ilk demeti gibi Tanrı'ya adanmıştı bunlar.

Robertson Smith'in Lost İsrail (Kayıp İsrail) adlı yapıtında şöyle anlatılır: «Gezer'de içlerinde yeni doğmuş çocukların cesetleri bulunan küpler keşfedilmiştir. Bu iskeletlerin hiç biri sekiz günlükten fazla değildir. Bu yeni doğmuş çocukların hep aynı yaşta olmaları bu cesetlerin o yerin Tanrı'na kurban edilmiş ilk doğan çocuklar olduğu düşüncesini uyandırmaktadır.

Oysa İbrahim İsmail'in kurban edilmesi için 11 yaşına kadar beklemiştir. Demek ki, bu kadar sene kendisiyle mücadele etmiş ve sonunda inançlarına yenilmiştir.

İbrahim'in hiç çocuğu olmuyordu. Bir erkek evlât için Tanrı'ya yalvardı, şayet bir erkek evlâdı olursa onu Tanrı'ya kurban edeceğini söyledi (bir diğer tefsir de böyle başlar), bunu söylemese de olurdu, çünkü ilk evlâtlar Tanrı'nındı. Çok geçmeden vahiy suretiyle bir oğlu olacağı müjdelendi, bu haberdan çok memnun olan İbrahim bu haberi eşi Sara'ya söyledi. Sara'da İbrahim'e: «— Görüyorsun ki, bir türlü benim çocuğum olmuyor. Tanrı'dan da sana böyle bir haber geldi. Anladım ki, kusur sende değil, bendedir. Mısır'dan cariye olarak aldığım Hacer'i eş olarak almanı dilerim».

Demek ki, İbrahim'in bir evlât istemesi, sadece çocuklarının olmamasındaki kusurdan kendini kurtarması içindi. Bunu isterken bile ilk çocuğu olacağı için onu Tanrıya kurban etmesi gerektiğini biliyordu.

İlk doğan çocukların kurban edilmesinin, ilk ürünün daha bol ürün vermesi için Tanrı'ya ait olduğu düşüncesinden doğduğu ileri sürülmektedir. Nitekim Hak kurbanı adı verilen bu anlayış hemen bütün ilkelerde saptanmıştır. İlkelerde elde edilen ilk ürün, ilk av doğaüstü gücün hakkıdır. Bu ilk ürün ve ilk avları doğaüstü güçten sonra toplumun şef ve rahipleri yerler, kalanı toplum halkına paylaşılır. Van Baaren'in yazdığına göre Anga ilkelerinde yeni tahıldan yoğru-

lan ilk hamuru herkesten önce din adamı tadar. Çoban ilkelerinde de yeni doğan ilk yavru hayvanlar Tanrılara ve Şeflere sunulur. Bu bir çeşit değiş-tokuştur ve antik anlayışta da ut des kuralına göre «ben veriyorum, sen de ver» mantığına dayanır. Kurban hemen hemen bütün inançlarda kanlı ve kansız olmak üzere iki biçimdir. Kanlı kurbanlar insan ve hayvan kesiminden kimi ilkelilerde görüldüğü gibi vücutlarından bir parça kan akıtma geleneğinden, bütün bir vücudun kurban edilmesine kadar, değişik şekillerde görülür. Yahudi ve Müslüman geleneğindeki sünnet zorunluluğunun ilk çağların insanlaştırılmış insan kurbanı olduğu da bazı yazarlar tarafından ileri sürülmektedir. İlk Çağ sünnetlerinden erkek çocukların erkeklik organlarının bütünü kesilirmiş, daha sonra bu gelenek yumuşatılmış ve sadece deri parçasının kesilmesiyle yetinilmiştir.

Kybele râhiplerinin de erkeklik organlarını dibinden keserek yeryüzünü gebe bırakmak için toprağa gömdükleri bilinmektedir. Bundan da kurbanın toprağı dölemek amacıyla yapıldığı inancı doğmuştur.

İslâm dini kurbanı bir yardımlaşma aracı haline getirerek büyük bir reform yapmıştır. Her ne kadar Kur'an da kurban kesin denilmekteyse de burada istenen Tanrı'nın adıyla kesin ama düşüncenin yoksullar için olsunur. Ayrıca bize kurbanın ne eti, ne de kanı ulaşmaz denir. Oysa Tevrat'ta — «Yakılan taktime Tanrı'ya hoş korkudur» denir. Görülüyor ki, dünden bugüne büyük değişiklik olmuştur. Bugünden yarına da büyük değişiklik olmaktadır demektir bu.

Haç/28 : Ta ki kendilerine ait menfaatlere şahit olsunlar ve Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği dört ayaklı hayvanlar üzerine belirli günlerde Allah'ın adını ansınlar. İşte bu kurbanlıklardan yiyin ve çaresiz fakiri doyurun.

Haç/36-37 : Yere düşüp canları çıktığı zaman da onlardan yiyin, kanaatkâra, da verin, dilenene de verin. İşte böylece şükredersiniz diye o kurbanlıklarınızın emrinize bağlı kıldık. Elbetteki Kurbanların ne etleri, ne de kanları Allah'a erişmez, fakat Allah'a sizden

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

ancak takva (Tanrı korkusu — Halis ve Kâmil ibadetler) ulaşır.

Bütün bu kurban olaylarından sonra, İslâmî kurban törenlerinin gerekliliğini ileri süren bir kimse (İster Tanrı'nın buyruğu, is-

ter yardımlaşma desin en çok bundan yüz yıl sonra, Bizim geçmişteki kurban törenlerini gördüğümüz gözle, bizim bugünkü kurbanlarımızın da aynı gözle görüleceğini inkâr edemez.

Plâzmik Bulutlar

(Sayfa 33'den)

ya tarafına doğru yarım saat içinde gözden kayboldular.

Evet sayın okuyucular sözü edilen Alay daha sonra kayıp ilân edildi. 1918'de ise savaş sona erdiğinde ilk iş olarak alay geri istendi. Fakat bizler bu savaşta ilgili alaydan hiç bir esir almamıştık ve varlığından bile haberimiz yoktu.

Plâzmik Bulut'ların bu hareketleri ister istemez bizleri ürkütüyor. Acaba bu bir doğa olayı gibi uzayla ilgili bir olay mı? Yoksa bu Plâzmik Bulut'lar birer uzay canavarları mı? İşte kafalarımızı sorularla dolduran bu

olay acaba nasıl bir çözüme ulaşacak? Daha ne kadar kişi bu bulutların mevcudiyetini bir çok değişik teorilerin çıkmasına sebep olacak, belkide Makro Kosmos'un bir kanunu olacaktır.

Kaynaklar :

SKY and TELESCOPE

WITHOUT a TRACE-CHARLES Berlitz

BERMUDA ŞEYTAN ÜÇGENİ - Charles Bertiz

WORLD WAR I - Jack Wren-Hamlyn

UFO REPORT - Dr. J. Allen Hynek.

Lobsang RAMPA

Dünyanın Gizli Sahipleri

(HERMIT)

«Ben, bu kitabın yazarı... bildiririm ki, bu kitap kesinlikle doğrudur. Maddeciliğe gırtlığına kadar gömülü bazı kişiler, bu kitabın bir hayal ürünü olduğunu düşünebilirler. İnanmak ya da inanmamak yolundaki bir tercih, kişinin gelişimine bağlıdır. Kitabım gerçektir.»

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ — Fıatı : 50 TL.

Ölüm Dansı

● Hellmut Rosenfeld, Ph. D., Münih

Ölüm koca karanlık bir kapı gibi her insanın önünde durur. Fakat insanoğlunun ölüm karşısında tutumu dinleri kadar çeşitlidir. Kadim Yunan efsanelerinde günah ve suçluluk duygularının izlerine raslıyoruz. Orfe ve Öridis efsanesinde aşkın ölüme galebe çalma gayretleri anlatılıyor. Fakat Yunanlılar ölümü kabule yanaşmadılar. Onu elinde bir meşale tutan çıplak bir genç şeklinde gösterdiler. Daha sonra, Roma İmparatorluğunun vatandaşları, ziyafetlerinde elden ele küçük madeni iskeletler dolaştırdılar. Maksat hazır bulunanları tövbeye ve dolayısıyla ölüme hazırlanmaya davet etmek değil, neşeyi tahrik etmekte. Hristiyanlık ölümde yeni bir hayatın kapısını gördüğü için ölümü yendi denebilir. Yine de bütün mahlûkata vergi yokolma korkusu ortada kalıp kendini kuvvetli resimlerde gösterdi. Ölüm, elinde tırpan bir çiftçi, elinde bıçak bir bahçıvan, ok yay tutan bir avcı, bir felâket habercisi veya Savaş, İsyan ve Açlık ile beraber kıyamet gününün dört atısından biri olarak gösterildi. Fransa Kralı VI Şar'la ait 1932 tarihli değerli bir iskambil kâğıdı destesinde ölüm her sınıftan insanları tırpanla biçen bir atlı olarak gösteriliyor. Gözlerini örten mendil kasten anlına kaldırılmıştır. Tipik bir Fransız resimde, atının bir elinde «ölümün acı oku», diğer koltuğunun altında ise bir tabut var. Fransa'da ölüm en çok kuzma, kürek ve tabut taşıyan bir mezarcı olarak gösterildi. Ölümün resimlerinin çoğunda, karnının çukur olması ve mumyavâri bir hali olması, Ortaçağda gurbette ölen asilzadelerin cesetlerini muhafaza etmek için beyin ve barsaklarının çıkarılması ve abdominal kaviteye prezervatif maddelerin doldurulması ile izah edilir.

CEHENNEM AZABI

Ölümün Ortaçağ resimlerinde bu şekildedir görünmesi yine de ölüm dansının doğuşunu açıklıyamaz. Bu resimlerin daha önce bir

Alman geleneği ile birleşmesi icab ediyordu. Almanya'da ölüm, geceleri mezarlıkta gayda ve diğer müzik âletlerini çalıp tövbe etmiş ölümlerin ruhlarını mezarları üzerinde dans etmeğe mecbur eden seyyar bir çalgıcı olarak düşünülüyordu. Bu, kilise vaizlerinde bahsedilen cehennem azabının halka inmiş basit bir temsili idi.

14. Yüzyılda Avrupa'da veba başgöstermiş ve birbirini izleyen salgınlar sırasında büyük kitleleri öldürmüştü. Cesetler, esvapları üzerlerinde bulunduğu halde alelacele toplu mezar çukurlarına atılıyordu. Würzburg'da katolik Dominiken tarikatına mensup bir Alman rahibi bu olayların dehşetine kapılarak, her sınıftan tövbe etmeden yeni ölen insanların ölümün gaydalarına uyararak mezarlar üzerinde, cesetleri yarı çürümüş olduğu halde dans etmelerini bir rüyasında gördü. Bu rüyasını 1350 civarında halkı tövbeye çağıran resimli bir risalede anlattı. Risaledeki Lâtince ve Almanca şiirlerinde, devlet ve dini temsil eden İmparator ve Papa'nın böyle tiksindirici arkadaşlarla bu korkunç temaşaya iştirake zorlandıklarından acı acı yakınıyorlardı. Yanlarındakiler rütbe, mevki ve ilimlerinin artık bir işe yaramadıklarını söylüyerek onlarla alay ediyorlardı. Kucaktaki çocuk yürümeyi öğrenmeden dansa mecbur edildiği için ağlarken, annesi, o da dansa sürüklendiği için, çocuğuna yardım edemediğinden hayıflanıyordu. Yalnız bir sakat rahattı. Dans edenler alayda sosyal mevkilerine göre yer alıyorlardı. Hekim umumiyetle onuncu ilâ yirminci geliyordu. Onu idrar şişesiyle tanıyabiliriz. Resim ve metnin mânası risalenin başında ve sonundaki ahlâki mısralarda açıklanıyordu. Bu şiirlerde havatta olanlar, tövbe etmeden vasavıvı ölmenin tehlikesi hakkında ikaz ediliyordu.

ÖLÜME SET ÇEKMEK İÇİN

Ortaçağın resimli risaleleri bazen duvar resimleri için ilham kaynağı oluyordu. Ölüm dansını temsil eden risaleler bu bakımdan bir istisna teşkil etmiyordu. Veba başgösterdiği veya başgöstermesinden korkulduğu yerde ölüm dansı kilise ve mezarlıkların duvarlarına resmediliyordu. Maksat yalnız hayattakileri ikaz etmek değil, aynı zamanda

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

ölümü, resim vasıtasıyla güçsüz bırakmak veya hiç olmazsa felâketi hafifletmekti. Nitekim Beni İsrail de çölde kendilerini yılanlardan korumak için bakır yılan putlarını tılsım olarak ellerinde taşımamışlar mıydı?

Ölüm dansı yayıldıkça resimleri ve metinleri değişti. Fransa'da yarı çürümüş cesetlerin kendileri ölümün habercisi olmuşlar ve busıfatla tabut kazma ve kürek gibi mezarının âletlerini taşımaya başlamışlardır. Buna âit ilk tablo Paris'de Masumlar Kilisesinin kemerli avlusunun duvarlarında 1424'de resmedilmiştir. Birçok orijinal resimler gibi bu da zamanla kaybolmuştur. Fakat bereket ki, tahta gravür şeklinde bunun mükemmel örnekleri hâlâ mevcuttur. Ölüm dansının ilk resimlerinde yeni ölenlerin daha eski cesetlerle bir halka halinde durmaları gösterilmişken şimdi dans edenler, mezarının âletlerini taşıyabilmeleri için alayda çift çift yürüyorlardı. Fakat bazan iki çiftin dans ederken el-ele tutuşmuş halde gösterildiğini görüyoruz. İlk başta bu mevzudaki Lâtince şiirler, çift mısralar halinde iken Fransız şairi Jean le Fevre (1375) bunları sekiz mısralık bölümlere uzattı. Aynı zamanlarda *danse macabre* tabiri Fransızca diline girdi. *Macabre* kelimesi Arapça'da Makber'in cem'i olan *Mekabir* kelimesinden geliyor. Bu kelime ücretli Fransız askerleri tarafından İspanya'da öğrenilmiştir. Almanların «zavallı ruhların» mezarlar üzerinde dansı fikri Fransa'ya yayılmadığı için *dans macabre* tabirini harfiyen «mezar dansı» mânasında almıyarak, bunda ölüm kelimesinin yerine kullanılacak daha «hos» bir terim görmemiz daha doğru olur. Şiirlerde her ne kadar danstan yine bahsediliyorsa da mezarlar üzerindeki dans fikri insanın, ölümünün dansına davet edildiği fikrine yerini terketmişti. Paris'deki mezarlıkta carıca resimler ve altlarında derin intiba bırakan metin, Fransa'nın diğer şehirlerinde de taklit edildi. İspanya'da da 1460 civarında Fransız metninden mülhem *Danza General de la Muerte* (Umumî ölüm dansı) adında bir şiir yazılmış fakat resimsiz bırakılmıştı.

ÖLÜMÜN ZAFERİ MEFHUMU

Paris'teki ölüm dansı resmi, şehir İngilizlerin elindeyken yapılmıştı (1422-1436). Doğayısıyla metnin İngilizceye tercüme edilmiş

Ölüm dansı 14. Yüzyılda yaşamış bir katolik rahibin muhayyilesinden doğmuştur. Veba ve felâket zamanlarında kilise ve mezarlıkların duvarlarına sık sık resmedilirdi.

olmasında şaşılacak birşey yoktur. Mütercimnin adı John Lydgate'dir. Çok geçmeden Fransız modelini taklit eden ölüm dansı resimleri ve yanında Lydgate'in şiiri İngiltere'de, evvelâ Londra'da eski St. Paul kilisesinin mezarlık duvarında, sonra ise Croydon, Stratford, Whitehall ve başka yerlerde boy göstermeğe başladı. Bazı bilginlere bakılırsa, Sheakespeare'nin *Ölçüye Ölçü* adlı oyununun III Perdesinin 1. Sahnesinde Stratford'daki Ölüm dansı resmine bir atıf vardır. Fransız metni, İngilizceye oldukça serbest çevrilmişken, İtalya'da metnin tam tercümesi yapılmış olmasına rağmen, fazla etki bırakmamıştı. O memlekette «ölümün zaferi» mefhumu derin kök salmıştı. Yeni ölenlerin ve çürümüş cesetlerin bir arada dans etmelerini gösteren resim ancak istisnaî olarak ölümün zaferi tablolarında yer buluyordu. Böyle bir istisnaya Kuzey İtalya'da Bergamo yakınındaki Clusone'de rastlıyabiliriz.

ÖLÜMÜN ORKESTRASI

Fransız motifi zamanla Almanya'daki orijinal şekli etkiliyerek yerli geleneğe dahil edildi. Meselâ Mainz'de 1450 civarında vücuda getirilen ölüm dansı resmi Fransız metnin etkisinde kalarak, dans edenleri ayrı çiftler halinde gösteriyor. Aynı zamanda bir Alman özelliğini açıkça gözümüze vuruyor. Şöyle ki, ölümlerin hemen hepsi birer müzik aleti taşıyorlar. Orijinal hikâyede seyyar bir çalgıcı olarak gösterilen ölüm, şimdi orkestra kadar kalabalıklaşmıştır. Fakat bu devrede Almanya'da ölümlerin halka halinde dansı resmedilirken, ilk resimlerdeki sükûnet grotesk bir manzaraya çevrilmiş oldu. 1460 tarihli bir elyazmasındaki ölüm dansı resminde İmparatorun yüzü, 1452'de tahta çıkan İmparator III Frederik'i andırıyor.

Lübeck'deki ölüm dansı resmi dahi Fransız metin ve resminin izlerini taşıyor. 1463'de Bernt Notke tarafından resmedildiği zaman, veba günden Lübeck'e doğru ilerliyordu. Anlaşıldığına göre resimden maksat felâketi geri çevirmektir. Lübeck metninde ilk defa olarak sosyal bir tenkidin izlerine raslıyoruz. Asılzadeler gurur, hırs ve insafsızlıkla, esnaf hilekârlıkla, din adamları şehvetle ve gençlik dünyaya saplanmakla suçlanıyorlar. Fakat Alman ressamına bakılırsa, köylüler meşakkatlerinin mükâfatını göreceklerdi.

Sonra, Aziz Fransua'yı izliyen rahipler de geleneğe bir katkıda bulundular. Bunun delilini Berlin'de 1484 tarihli ölüm dansı resminde görüyoruz. Eskiden en büyüğünden en küçüğüne kadar devlet ve din adamları birbiri ardından gösterilirken, bunlar din adamlarını öbürlerinden ayrı bir gruba ayırdılar. Bu da demek oluyor ki, din adamları devlet üzerinde hak iddia etmekten vazgeçmişlerdi. Orijinal ölüm dansı ve takipçileri mantığa hitab ederek seyircileri sevap işlemek ve tövbe yolu ile ölüme hazırlanmaya davet ediyordu. Fransiskan versiyonda ise gerek devlet gerekse din adamlarının Allah'ın rahmetine muhtaç oldukları belirtiliyordu. İşte bunun için İsa'nın hacı tablosunun ortasında ve dinle devlet adamları bunun sağında ve solunda gösterilmiştir. İsa kendisi, ölümünden bahsederek duranları dansa davet edi-

yor. Papa ve papazları ona dua ederken, İmparator ve memurları günahlarının affedilmesini diliyorlar. Luther'in sevaba güvenilmemesi, fakat Allah'ın rahmetine bağlanmanın gerektiği konusundaki fikri burada önceden akla gelmiş benziyor.

Ölüm dansı Avrupa'ya hâs bir mefhumdur. Milletten millete geçerken birçok şekillere bürünmüştür. Fakat Rönesans ve hümanizmanın doğmasıyla eski şekilleri yaşayamaz oldu. Rönesans felsefesinde insanoğlu dünyanın ortasında dikilmiş olduğu için, bu dünya ile ilgisiz hususlarla karşılaşması önlenmiştir. Onun içindir ki, Rönesans devrinin büyük sanatkârlarından Hans Holbein 1525'deki tablosunda ölüm dansına yeni bir boyut ekledi. Eskiden ölüm dansı resimli bir vaizdi. Buna tövbeye, iyiliğe ve ahlâka davet eden bir metin de ekleniyordu. Oysa Rönesans'ın daha ince sanatı metne dayanmak istemiyordu. Resim kendi başına yetecekti.

Holbein'in resimleri Bazil'de 1449 tarihinde yapılan ölüm dansı tablosundan mülhemdi. Sanatkâr Dominiken versiyonla yakından ilişkili olan bu tabloyu çocukluğunda görmüştü. Holbein'in dansının başında tüm orkestra var. Fakat dans edenleri çift çift veya halka halinde göstereceği yerde, ölümün insanları günlük meşgaleleri arasında ansızın yakalamasını gösterdi. Meselâ İmparatoru yürürken, hekim laboratuvarında, tefeci parasını sayarken ve çocuk ocak başında oynarken, ölümlerle karşılaşılıyorlar.

Holbein'in ölüm resimleri tövbeye birer çağrı değil hayatın fâni olduğunun nazik hatırlatmalarıdır. O zamandan bugünkü 20. Yüzyıl Almanyasına kadar vücuda getirilen bütün ölüm dansı resimleri, ölümün kurbanlarını hayatın içinden seçtiğine dair Holbein'in fikrinin etkisinde kalmıştır. Ölüm dansını temsil ettiği söylenen ve harbin dehşetini veya diğer felâketleri gösteren tablolar çoğunlukla Holbein'in yeni ve isabetli mefhumunun semeleridir.

Holbein yolunda yürümüş olan bir ressam bu bakımdan bahse değer. Alfred Rethel'in (1816-1859) tablolarında çeşitli şekillere bürünen ölüm insanların karşısına ansızın dikiliveriyor. İhtiyar bekçiye dost olarak gö-

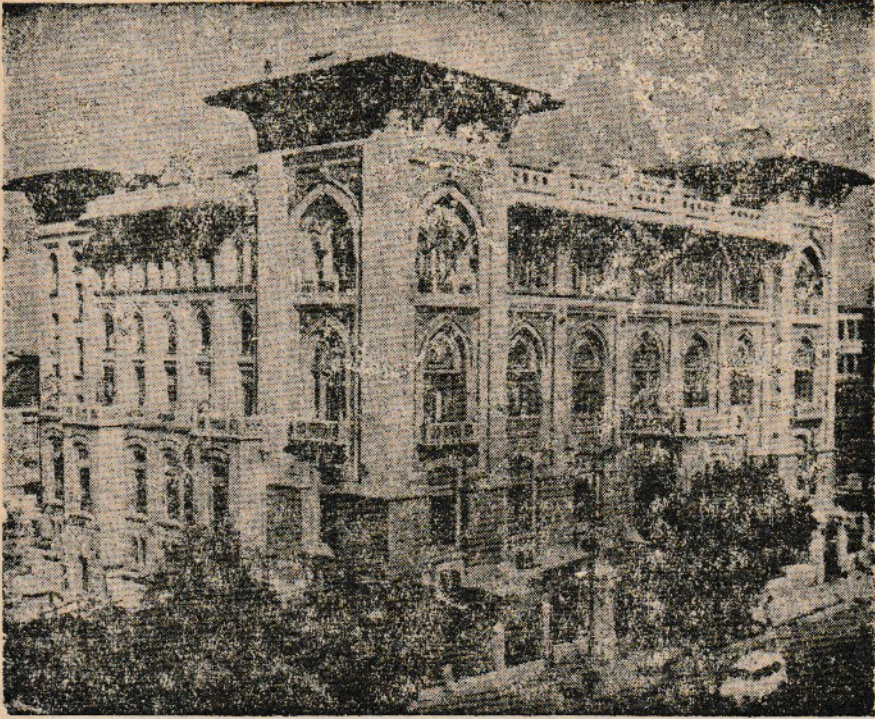
■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

rünür, huzur içinde ölenler için akşam âyininin çanını çalar. Yanına Veba'yı alarak, eğlenceye dalanların karşısına maskeli bir baloda çıkar ve onlara son dansı saz âleti yerine kemik kullanarak çalar. Fakat ölüm aynı zamanda 1848 ihtilâlinin barikatlarında muzaffer çıkar. Bu tahta gravür harp ve şiddete karşı derin intiba uyandıran kuvvetli

bir protesto haykırışı mahiyetinde idi.

Rethel bu resimlerinden çıkarmak istediği sonucu dahiyane bir incelikle ortaya koyuyor; ölüm, diyor, şiddet ve tahribat getirebildiği gibi, bir dost ve bir kurtarıcı olarak da karşımıza çıkabilir. İnsanoğlu, hayatına şekil vermek suretiyle ölümünün hangi şekle bürüneceğine karar verir.

T.C. ZİRAAT BANKASI

HER YERDE HER ZAMAN

hizmetinizde bulunmaktan kıvanç duyar